

Slunákov

Centrum ekologických aktivit města Olomouce, o.p.s.
Skrbeňská 70, 783 35 Horka nad Moravou
telefon: 585 378 345 e-mail: info@slunakov.cz
www.slunakov.cz

EKOLOGICKÉ DNY OLOMOUC

21. 4. – 1. 5. 2017

EDO ... na manipulační ploše

27. ročník festivalu

**aneb společná porada o našem světě,
prolomte virtuální bubliny, co dělí nás,
tělesně, v diskusích, na EDO.**

Historii lidstva provázejí nejrůznější manipulace.

Manipulace ve společnosti, přírodě, krajině, politice, médiích, vzdělávání, vztazích, ...

Manipulacím se nevyhnula ani environmentální hnutí.

Manipulace jsou spojené s virtuální realitou sociálních sítí a internetem.

Slyšíme o nich stále. Zažíváme je.

Jak k nim dochází, jaký je jejich smysl, jak se jim bránit?

ORGANIZUJE

SLUNÁKOV, centrum ekologických aktivit města Olomouce, o.p.s.

SPOLUPRÁCE

Statutární město Olomouc, Muzeum umění Olomouc - Divadlo hudby, Galerie Caesar,
Technické služby města Olomouce, Mateřské centrum Heřmánek, Dům dětí a mládeže Olomouc,
Studenti PřF UP:

Udržitelný Palacký - Environmentální studia a udržitelný rozvoj - Mezinárodní rozvojová studia,
Bohemiae Rosa, Česká společnost ornitologická a Moravský ornitologický spolek.

aktuální program od března

www.slunakov.cz

skupina Ekologické dny Olomouc

facebook

přivítáme finanční či jakoukoliv jinou podporu EDO a činnosti Slunákova
www.slunakov.cz

STÁTNÍ FOND
ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ
ČESKÉ REPUBLIKY

21. 4. – 23. 4. BESEDY EDO 2017

Muzeum moderního umění – Divadlo Hudby, Mozarteum

pátek 21. 4. Divadlo hudby – Muzeum umění Olomouc

16.30

Stanislav Komárek

Doba postfaktická

Latinské slovo "factum" znamená něco učiněného, v typickém případě námi: pan Vaňous faktum není, jeho krevní tlak ano - jedná se o něco, co jsme svým měřením, v laboratoři či svým interpretačním umem učinili. Podobně válka v Sýrii je fenoménem, ale konkrétní zpráva o ní je faktum: něco, co jsme z houštiny jednotlivostí vybrali, nově poskládali a předkládáme to jiným k věření. I pokud postupujeme sebe více ve stylu sine ira et studio, je obtížné, téměř nemožné se dobrat "pravého" stavu věcí - to vidíme i při nejbedlivěji vedeném soudním procesu. Pokud se stane mediální svět "vším", je situace velmi povážlivá. Založení žádného Ministerstva pravdy nevrátí zkušenostní stránku světa zpátky, naopak otevře dveře zcela orwellovské budoucnosti. Jedinou cestou, jak může "ovčan" vybloudit z labyrintu manipulací, je dívat se kolem sebe očima, ne internetem. Orientální úsloví praví: "Řezali oslu ucho a on se ptal, oč tu běží."

Prof. RNDr. Stanislav Komárek, Dr. se narodil v roce 1958 v Jindřichově Hradci. Studoval entomologii na UK v Praze. Po nástupu na Parazitologický ústav emigroval do Rakouska. Pracoval v Muzeu přírodní historie, na ministerstvu zemědělství a v zoologickém ústavu Vídeňské univerzity. Měl zájem o etologické a antropologické koncepty (např. A. Portmann, J. v. Uexküll, K. Lorenz a O. Koenig). Zajímá se také o psychologii a psychoanalýzu, zejména vídeňskou tradici freudovskou a jungovskou. Po návratu do Prahy v roce 1990 nastoupil na Katedru filosofie a dějin přírodních věd na PřF UK, kterou založil Zdeněk Neubauer. Přednáší o vzájemných vztazích přírodních a kulturních fenoménů a biologické estetiky A. Portmanna, také o dějinách biologie, o dějinách objevných cest, domestikaci jakožto biologickém fenoménu, mimikrách. Je skvělým esejistou (2006 cena Toma Stopparda), a autorem celé řady knih: „Dějiny biologického myšlení“, „Mimikry, aposematismus a příbuzné jevy“, „Lidská přirozenost“, „Spasení těla: moc, nemoc a psychosomatika“, „Ptáci v Čechách 1360 - 1890 aneb tajemství rytíře von Sacher - Masocha“, „Příroda a kultura: Svět jevů a svět interpretací“, „Obraz člověka a přírody v zrcadle biologie“, „Ochlupení bližní. Zvířata v kulturních kontextech“, „Evropa na rozcestí“. Napsal také beletristické romány „Opšlístisova nadace“, „Černý domeček“, „Mandarín“. Je autorem sbírky básní „Kartografie, Kaligrafie, Holografie“, „Mé polopouště“. Absolvoval řadu poznávacích cest po celém světě.

<http://www.stanislav-komarek.cz/>

18.00

Kateřina Sam

Manipulace potravních sítí v tropických lesích aneb co se stane, když z nich vyženeme ptáky

Napínavou hru na schovávanou - přesně takovou často hraje kořist s predátory. Ruleta života a smrti je neúprosně roztočena i mezi hmyzem a jejich predátory, kteří jsou v některých oblastech obzvláště hojní a nenasytní. Netopýři, ptáci či mravenci? Ti všichni mají v různých prostředích světa i v různých typech lesa různou druhovou bohatost a hustotu. Co se stane, když tyto predátory z lesa zmizí? Jaký dopad budou mít takové změny na společenstva hmyzu a rostlin, kterými se hmyz většinou živí? Odpovědi na tyto otázky vzbuzují zájem. Prozrazeno bude například i to, že ptáci čenichají a že rostliny žalují a dělají hru na schovávanou pořádně zajímavou. Nakonec bude odhaleno i zákulisí výzkumných projektů na Papui-Nové Guineji, a problémy s nimiž se tam vědci potýkají. Něco nenajít (například své asistenty) není totiž v podmínkách tropického deštného lesa Nové Guineji vůbec složité.

Mgr. Kateřina Sam, Ph.D. se narodila v roce 1984 v Chodské Lhotě na Domažlicku. Studovala Zoologii a Ekologii na JU v Českých Budějovicích. Během doktorského studia začala pracovat na Entomologickém ústavu Akademie věd ČR, kam se minulý rok vrátila z Griffith Univerzity z Austrálie. Již osm let vede výzkumné aktivity na Papui-Nové Guineji.

19.30

David Storch

Poroučíme přece jen větru a dešti?

Vztah lidí a přírody v antropocénu

Člověk je vládcem přírody. Člověk je součástí přírody a nevymaní se z jejích zákonitostí. Člověk bojuje s přírodou a ona mu to občas vrátí. Lidstvo přemůže planetu a nastolí technosféru nebo noosféru. Matička Gaia se nakonec člověka zbaví jako nepříjemné nemoci. Tohle všechno a leccos dalšího jsme mockrát slyšeli. Ale třeba je to všechno jinak. Uvědomění si, že žijeme v antropocénu, umožňuje přehodnotit místo člověka na Zemi.

Prof. David Storch, PhD. je ředitelem Centra pro teoretická studia, společného pracoviště UK a AV ČR, a profesorem ekologie na Přírodovědecké fakultě UK. Zabývá se makroekologií, biodiverzitou a ekologickou teorií. Je spoluautorem knih „Jak se dělá evoluce“, „Úvod do současné ekologie“ a „Biologie krajiny - biotopy české republiky“, a editorem knihy „Scaling Biodiversity“, vydané nakladatelstvím Cambridge University Press. Je editorem časopisů Ecology Letters, Global Ecology and Biogeography a členem redakční rady časopisu Vesmír.

sobota 22. 4. Divadlo hudby – Muzeum umění Olomouc

10.00

Cyril Höschl

Placebo – podvod nebo užitečný nástroj?

Placebo je medikament bez obsahu farmakologicky účinné látky. Výraz pochází z latinského placebo Domino in regione vivorum a původně tak byli ve Francii označováni „paraziti“ předstírající zármutek na pohřbech, aby dostali jídlo a pití. Argumenty pro a proti použití placeba v klinickém výzkumu se pohybují ve třech rovinách: metodologické, etické a technické. Z metodologického hlediska převažuje argument, že bez zaslepené, placebo-kontrolované studie nelze spolehlivě prokázat účinek nového léku. V etické rovině se upozorňuje na to, že podle Helsinské deklarace (čl.II.3) v každé klinické studii každému pacientovi – včetně těch v kontrolní skupině, je-li jaká - musí být zajištěna nejlepší prokázaná diagnostická a léčebná metoda. Tato podmínka není placebo splněna. Není však splněna ani zkoušeným lékem, neboť ani ten není per definitionem „prokázanou léčebnou metodou“ (teprve se prokazuje). Střetává se zde také zájem veřejný (dokázat účinek nového léku) se zájmem individuálním (být léčen lege artis). V rovině technické je někdy obtížné zajistit zaslepení placeba zejména tam, kde zkoušený lék patří do skupiny látek se známými vedlejšími účinky, jako je např. parkinsonismus u antipsychotik, jejichž absence indikuje posuzovateli zařazení posuzovaného do placebové větve. Obecným problémem klinické farmakologie však je zejména skutečnost, že účinek placeba v posledních letech narůstá a v porovnání účinnosti testovaných látek s placebo se tak ztrácí signál. Jde o "manipulaci" nebo se na tom podílí design studie, typ zařízení, charakteristika pacientů, faktory škálování, hodnocená proměnná, typ onemocnění, dávkování (častější kontakt), velikost vzorku, randomizace (regrese k průměru), kultura, délka studie, pravděpodobnost placeba a kvalifikace posuzovatelů? V přednášce budou v odpověď na otázku, jestli je placebo efekt pouhou sugescí, uvedeny též příklady neurobiologických změn působením placeba a bude poukázáno i na transkulturní rozdíly v jeho účinnosti.

Prof. MUDr. Cyril Höschl, DrSc., FRCPsych se narodil v roce 1949 v Praze. V současnosti je ředitelem Národního ústavu duševního zdraví (dříve Psychiatrické centrum Praha) a profesorem psychiatrie na 3. lékařské fakultě UK v Praze. V letech 2007-2008 byl prezidentem Asociace evropských psychiatrů a v letech 2008-2009 prezidentem Evropské federace lékařských akademií. Do roku 2011 byl vice-prezidentem Vídeňské školy klinického výzkumu. Je ženatý otec dvou synů a dvou dcer. Mezi jeho odborné oblasti patří biologická psychiatrie, klinická psychofarmakologie, psychoneuroendokrinologie a lidská etologie. Je autorem a spoluautorem stovek vědeckých prací, knih a odborných i popularizujících článků v mnoha časopisech a novinách. <http://www.hoschl.cz/>.

13.30

Jan Zrzavý

Všechno je jen manipulace

Pro biologa není nic překvapivého na objevu, že lidská společnost stojí na manipulaci jedněch druhými (a naopak, akorát že někomu se to daří a jinému ne). U zvířat je to taky tak. Velmi mnoho případů, které tradičně vysvětlujeme jako projevy altruismu čistého (tedy rodinného) či recipročního (tedy korupčního), lze dobře vysvětlit jako úspěšnou manipulaci těch, kdo pomáhají, těmi, jimž je pomáháno. Háček je v tom, že se to velmi špatně odlišuje a ve většině případů prostě apriorně věříme tomu, co se nám líbí (parazit hostitelem manipuluje, kdežto rodiče dětem pomáhají). Z té špatné odlišitelnosti ovšem plyne, že věci mohou být i naopak: co když si tu manipulaci vymýšlíme, protože si o světě myslíme samé špatné věci, a ve skutečnosti jsme obklopeni čirým altruismem od obzoru k obzoru? Rodiče svým dětem pomáhají -- a hostitelé svým parazitům ne?

Prof. RNDr. Jan Zrzavý CSc. (1964) je zoolog a evoluční biolog z Přírodovědecké fakulty JU v Českých Budějovicích, (spolu)autor knih „Jak se dělá evoluce“, „Proč se lidé zabíjejí“, „Fylogeneze živočišné říše“, „Systematische Zoologie a Humanbiologie“.

15.00

Zdeněk Kratochvíl

Staré dobré mýty a stará dobrá fakta

Dva prototypy manipulace: sofistický a platónský. U obou jsou základem manipulace emoce, s nimiž se pracuje účelově racionálně. Sofistický způsob aspoň ruší pokrytectví; platónský zase ponechává nějaký prostor pro argumentaci, protože důsledněji předstírá racionalitu. Sebe-manipulace (byť často pod vlivem okolí), někdy pozitivní, převážně negativní (předsudky, hysterie...). Svoboda vůči manipulacím předpokládá „znát své místo“. Obhajoba staré dobré fakticity, totiž přirozené skutečnosti; také jako kritéria toho, zda dlouhodobě obстоjíme, nebo jen získáme krátkodobé výhody pomocí emočních manipulací. Nic proti emocím, ostatně rozum je nejspíš jedna z nich, ale přes ně se nám moc dostává na kobytku. Tak dlouho jsme se báli reduktivní přírodovědy, až nás zaskočila tvrdá sociální manipulace, vymknutá z řádu přirozenosti.

Doc. Zdeněk Kratochvíl, Dr. se narodil v Brně v roce 1952. Od roku 1990 je členem Katedry filosofie a dějin přírodních věd Přírodovědecké fakulty UK v Praze. Přednáší také na FF UK. Zabývá se archaickou filosofií a vztahy mezi filosofií, přírodovědou, náboženstvím a uměním, a to jak v dobách vzniku těchto příležitostí, tak v naší aktuální situaci. Studoval na katolické teologické fakultě v Litoměřicích. V roce 1975 vyloučen z ideologických důvodů ze studia. Zaměstnan jako noční hlídač a topič, technický asistent Hydrobiologické laboratoře Botanického ústavu ČSAV, systémový programátor, autor FD ovladačů pro SAPI 1 R apod. Je autorem asi patnácti knih (například: „Hérakleitos – Délský potápěč k Hérakleitově řeči“, „Obrana želvy“, „Filosofie živé přírody“, „Mezi mořem a nebem – Odkaz íonské archaické vnímavosti“) a vlastních internetových stránek, kde je vítán každý, kdo nepřichází škodit: www.fysis.cz a www.presokratici.cz.

16.30

David Storch, Jan Zrzavý

Jak se dělá evoluce, labyrintem evoluční biologie

Poznotek, že život na Zemi má své dějiny, že organismy se postupně vyvíjejí a že jim můžeme porozumět právě pomocí znalosti jejich historie, je jedním z pilířů moderní vědy. Jak ale tohle všechno víme? Jak lze poznávat historii života, ztracenou v hluboké minulosti, z níž se zachovaly kromě pár zkamenělin právě jen ty současné organismy? Evoluční myšlení se v posledních desetiletích zásadně změnilo. Dnešní evoluční biologie není spekulativní disciplína mudrující, jestli se organismy vyvíjejí směrem ke stále dokonalejším formám a zda je přirozený výběr tím jediným mechanismem vývoje. Darwinova teorie je sice pořád jejím základem, ale evoluční teorie je mnohem rozsáhlejší, zajímavější a

v mnohém ohledu překvapivější, než si většina lidí myslí. Díky moderním experimentálním technikám se učíme rozumět vztahu genů a těl a pochopili jsme nejružnější konflikty a hry, které probíhají uvnitř organismů i mezi nimi. Díky exaktním postupům, pomocí nichž rekonstruujeme hodnověrné „stromy života“, jsme se naučili vystopovat průběh evolučních událostí a často dokážeme vyvodit, jak vznikají nové tělní plány i způsoby života. Máme představu o evoluci biologické rozmanitosti a o tom, co se skrývá za vznikem a zánikem druhů. Tato kniha je o biologické evoluci, ale především o tom, jak ji poznáváme. Ukazuje evoluční biologii jako dynamický vědní obor, který nemá problém se začleněním nově objevených biologických jevů a který nám umožňuje rekonstruovat a pochopit detailní historii jednotlivých skupin organismů s jejich unikátními evolučními novinkami. Máme tak jedinečný nástroj, jak se vyznat v živých bytostech i sami v sobě – a zároveň spoustu zásadních věcí pořád nevíme. Publikace autorů **Jan Zrzavý, Hynek Burda, David Storch, Sabine Begallová, Stanislav Mihulka** „Jak se dělá evoluce. Labyrintem evoluční biologie“ vydá nakladatelství Dokořán v únoru roku 2017 a bude k dostání i na EDO.

18.00

Jan Romportl

Velká data velkého bratra vs. malá špehýrka malé domovnice

Přednášející se nejdříve pokusí posluchače vyděsit nástinem toho, co dnes představují Big Data (záměrně při tom bude používat idiomu “Big Data”, nikoli “velká data”, poněvadž “Big Data” se k “velkým datům” má asi jako “Heavy Metal” k “těžkému kovu”), kdo je sbírá, jak je sbírá, proč je sbírá a kterak i samotní posluchači jsou výtečnými generátory Big Dat. Pak bude následovat velmi stručné představení nejnovějších výdobytků v oblasti aplikované umělé inteligence a strojového učení (deep learning, reinforcement learning), které skrze manipulaci s Big Daty nabízejí doposud nevídané možnosti manipulace s okolním světem. Uvedeme si i několik praktických příkladů. Vše bude směřovat k následným úvahám, jak moc zla na nás z celé oblasti Big Dat a umělé inteligence opravdu číhá a zda náhodou dosti nebezpečně neodvádí naši pozornost od něčeho podstatněji zlejšího. Na úplný závěr pak i celá přednáška bude uchopena jako ryzí příklad rafinované manipulace, neboť přednášející v oblasti Big Dat a umělé inteligence nachází svoji obživu.

Ing. Mgr. Jan Romportl, Ph.D., vystudoval kybernetiku a umělou inteligenci na Fakultě aplikovaných věd Západočeské univerzity v Plzni a filozofii vědy na Fakultě filozofické téže univerzity. Do roku 2015 se zabýval výzkumem v oblasti aplikované umělé inteligence a řečových technologií na Katedře kybernetiky FAV ZČU, kde také vyučoval předměty týkající se filozofických otázek umělé inteligence, vztahu nových technologií k člověku a historie kybernetiky. Od roku 2003 se zároveň věnoval Alternativní teorii množin prof. Petra Vopěnky, se kterým spolupracoval na přípravě plzeňských badatelských seminářů z fenomenologie matematiky. V letech 2009-2015 vedl oddělení Mezioborových aktivit Výzkumného centra nových technologií ZČU (dnes oddělení Interakce člověka a stroje NTC ZČU). Od roku 2015 do současnosti působí na tomto pracovišti jako výzkumný pracovník. Zároveň se v polovině téhož roku do velké míry přesunul úplně mimo akademickou oblast a začal na plný úvazek pracovat jako Chief Data Scientist ve společnosti O2 Czech Republic a.s., což mu po dlouhé době umožňuje opět nahlížet skutečné potěšení ve filozofickém bádání.

19.30

Deset let nízkoenergetického domu v Horce: úspornost a architektura

Petr Lešek (Projektíl architekti)

K čemu je dobrý architekt? Co je to architektura? Jak si rozumí energetická úspornost a architektura? Je rozdíl mezi ledničkou a domem? A mezi žárovkou a městem? Petr Lešek se pokusí, na příkladech domů navržených Projektíl architekti, vysvětlit pojmy, které rozhodují o tom, v čem žijeme, ale o které se téměř nikdo nezajímá.

Projektíl architekti s.r.o.; Architektonickou kancelář založili v roce 2002 architekti Roman Brychta (FA ČVUT a AVU), Adam Halíř (FA ČVUT) a Petr Lešek (FA ČVUT). V roce 2003 přibrali stavebního inženýra Ondřeje Hofmeistera (FSt ČVUT a FA ČVUT). Jako začínající kancelář mohli vzniknout díky architektonickým soutěžím, kterých je v ČR oproti vyspělé části Evropy žalostně málo. Díky vítězství v nich mohli projektovat velké veřejné stavby: Národní technickou knihovnu v Praze, Studijní a vědeckou knihovnu v Hradci Králové, CEA Sluňákov, Centrum neziskových organizací Údolní v Brně. Věnují se celé šíři architektury od územních plánů po interiérové expozice (expozice Astronomie v Národním technickém muzeu). Projektíl tvoří úspornou, vstřícnou a svěží

architekturu znalou tradice, inovativní typologie a technologie. Razí spojení současného umění, designu, architektury a krajiny. Ke spolupráci zvou zkušené i mladé perspektivní tvůrce. Realizované stavby obdržely hlavní české architektonické ceny. Roman Brychta vyučuje na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze, Ondřej Hofmeister na soukromé škole architektury ARCHIP v Praze, Petr Lešek byl členem představenstva České komory architektů i jejím předsedou.

Architektura jako manipulace s prostorem

Jakub Potůček

Architektura (už ze své podstaty) zásadním způsobem přetváří nebo převrstvuje krajinu, či městský prostor, k čemuž má své logické, praktické, existenciální nebo jiné důvody. Zabývat se všemi pohnutkami, které ji k tomu vedou, ovšem nemá smysl, neboť v krátkém časovém úseku, který je přednášce vyměřen, to není možné. Pohled bude proto zaměřen na dva hlavní způsoby práce s prostorem, který architektura během uplynulého století užívala nejčastěji. Prvním z nich je pozitivní manipulace, díky níž mohly vzniknout vysoce hodnotné urbanisticko-architektonické celky, v nichž se odráží jak vysoké ambice těch, kteří stáli u jejich zrodu, tak vysoká přidaná hodnota související třeba s hledáním ztracené identity či jen prosté konání blaha ve prospěch obce. Druhou metodu samozřejmě představuje přesný opak té první, kterou bychom mohli logicky pojmenovat negativní, avšak příhodnější pro ni je jméno účelová manipulace. Ta nutně neznamená absenci kvalit, ovšem, jak si ukážeme, univerzálně akceptovatelné hodnoty mají v její souvislosti setrvale klesající tendenci.

Mgr. Jakub Potůček se narodil roku 1975 v Hradci Králové, jehož moderní architektura, zejména ta Gočárova, zásadním způsobem ovlivnila jeho směřování. Po absolvování dějin umění na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci pracoval v letech 2002-2012 jako historik umění a kurátor sbírky architektury (Muzeum umění). V letech 2013-2015 zastával tutéž funkci ve Sbírce moderního a současného umění Národní galerie v Praze. Nyní působí na Fakultě architektury ČVUT v Praze. Je autorem nebo spoluautorem celé řady publikací, článků a výstav na téma moderní architektury a umění, například: „Slavné stavby Jindřicha Freiwalda“, „Architekt Lubor Marek“, „Příběh Veletržního paláce“, „Průvodce Olomoucí. Umělecké památky města“, „Hradec Králové. Architektura a urbanismus 1895-2009“.

Program v rámci oslav: Sluneční dům – Sluňákov: 10 let životadárné energie.

neděle 23. 4.

! Arcidiecézní muzeum Olomouc, sál Mozarteum, Václavské náměstí 4 !

10.00

Václav Bělohradský

Trumpoty s postpravdou

Tradiční nedělní rozprava s pravidelným hostem EDO. Předpona „post“ sehrála důležitou roli v sebereflexi dvacátého století, před adjektivem „industriální“ ohlašovala zlom ve vývoji kapitalismu – nejdůležitější výrobní silou se stává člověk sám, rozvoj jeho rozumu a vynalézavosti. Věk nesmiřitelného boje mezi proletariátem a buržoazií tak pominul sám sebou, nastal věk řízené společnosti ovládané rozumnými manažery. Před adjektivem „moderní“ pak označuje konec nesmiřitelných sporů mezi překonanou tradicí a moderními formami života. V postmoderní společnosti se póly tradice a modernosti nepředvídatelně prolínají, minulost už není přítomností překonána, ale je v ní rozváta jako semínka, z nichž vyrůstají nepředvídatelné hybridy. A to platí i o budoucnosti, imperativní orientace na budoucnost pominula, „budoucnost už není, co bývala“ říká jedna vtipná formule. Můžeme vzít vážně formuli „postpravda“, rozvíjí nějak sémantiku předpony „post“ nebo je jen výrazem bezradnosti intelektuálů ve společnosti komunikační hojnosti? Znamená snad, že boj mezi osvícenými aparáty pravdy a temnými aparáty mýtů sám byl mýtem, který pominul? Je nějaký způsob, jak slovo „postpravda“ vzít vážně? Pokusíme se na tu otázku najít nějakou odpověď.

Prof. Václav Bělohradský se narodil roku 1944 v Praze. Je významným a veřejně známým současným českým filosofem a sociologem, sám o sobě říká, že je publicistou. Je spojován s myšlenkovým světem Jana Patočky. Vystudoval na FF UK v Praze češtinu, historii a filosofii. V roce 1970 po sovětské okupaci odešel do emigrace a působil postupně jako pedagog na Filozofickém institutu v Janově. Od roku 1990 byl profesorem politické sociologie na univerzitě v Terstu a profesorem na Fakultě sociálních věd UK v Praze. Česky vydal například knihy: „Myslet zeleň světa“, „Přirozený svět jako politický problém“, „Člověk bez skrupulí“, „Kapitalismus a občanské

ctnosti“, „Mezi světy a mezivěty“, „Společnost nevolnosti“. V úvodu ke knize „Společnost Nevolnosti“ Václav Bělohradský napsal: „Už mnoho let se účastním besed, které pod názvem Ekologické dny pořádá ... Sluňákov. Jsou pro mě velmi důležité, publikum, s kterým se tam setkávám, je podivuhodně otevřené.“

13.30

Václav Žák

Manipulace v čase Pre-Truth médií

Nesamozřejmost nároku na pravdivost médií

Strukturu médií určuje politický systém. V případě USA se žurnalistika vyvíjela ve střetu Josepha Pulitzer (1847 – 1911) a Williama Randolpha Hearsta. V roce 1882 Pulitzer koupil New York World, ztrátové noviny od Jay Goulda, jednoho z významných „loupeživých baronů“ té doby. Pulitzer z nich udělal bulvár. Příběhy, skandály, senzace. Získal známou investigativní žurnalistku Nellie Bly. V roce 1895 World začal tisknout nesmírně populární The Yellow Kid, comics Richarda Outcalta, první novinový comics tištěný v barvě. Pod Pulitzerovým vedením vzrostl náklad z 15000 na 600000, čímž se World stal největšími novinami v zemi. V roce 1895, William Randolph Hearst (1863-1951) koupil konkurenční New York Journal, což vedlo k nemilosrdné válce o čtenáře. Nařídil editorům, že titulky musí veřejnost „kousat jako buldok“. Zápas s Hearstem, zejména pokrytí španělsko-americké války, ve kterém se na pravdu a žurnalistickou etiku nebral vůbec žádný ohled, se posléze začal označovat jako „yellow journalism“. Noviny se naprosto nepokrytě angažovaly v politice, Hearst se chlubil, že byl schopen donutit Kongres, aby vyhlásil Kubě válku. Důležitost sporu Pulitzer s Theodorem Rooseveltem a J.P. Morganem o skandál okolo „Panama papers“. Pulitzer napsal v roce 1902, že chce zajistit, aby se žurnalistika stala jedním z velkých intelektuálních povolání. V roce 1912 věnoval 2 miliony dolarů Vyšší škole žurnalistiky při Kolumbijské univerzitě. Později vnikla i Pulitzerova cena.

Ing. Václav Žák, (* 1945). Šéfredaktor časopisu Listy, který je již mnoho let významným mediálním partnerem EDO. Vystudoval jadernou fyziku, pracoval na vývoji operačních systémů počítačů, studoval humanitní vědy, ekonomii a právo, organizoval bytové semináře, podepsal Chartu 77. Po listopadu 1989 působil v OF, OH, byl místopředsedou ČNR. Přednáší na seminářích v ČR i zahraničí. Do května 2009 byl předsedou Rady pro rozhlasové a televizní vysílání.

15.00

Pavel Barša

Konspirační teorie a globalizace

Teorie spiknutí dovádějí do krajnosti podezření, že realita není taková, jak se jeví – že ji někdo ve skrytu manipuluje. Není náhoda, že „Protokoly siónských mudrců“ vznikly v době, kdy byla formulována první psychiatrická definice paranoie – tedy na přelomu 19. a 20. století, v době vrcholícího zápasu evropských velmocí o rozdělení světa, který zároveň podnítil vznik nového literárního žánru, v jehož centru stojí spiknutí – špionážního románu. Evropa té doby se ocitla ve víru toho, co historikové někdy nazývají první globalizací. Stále širší společenské vrstvy byly vytrhávány z tradičního způsobu života a vydávány na pospas silám trhu. Samozřejmé jistoty se hroutily. Vykořeňovaní lidé hledali vysvětlení, které by neosobním silám, jimž byli vystaveni, dalo tvář, a za anonymními procesy odhalilo záměr. Potřeba a obliba konspiračních teorií roste kdykoliv, kdy lidé mají pocit, že přestávají rozumět a věřit tomu, co se kolem nich děje, a jsou vystaveni globálním silám mimo jejich kontrolu.

Prof. PhDr. Pavel Barša, M. A., Ph.D. se narodil v roce 1960. Vystudoval Filosofickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně. V osmdesátých letech byl zapojen do brněnské alternativní kultury (kapely Odvážní bobřáci, Pro pocit jistoty). Po roce 1989 působil na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně a na Středoevropské univerzitě v Budapešti. V současnosti přednáší na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy a je výzkumným pracovníkem Ústavu mezinárodních vztahů. Jeho posledními knihami jsou „Paměť a genocida. Úvahy o politice holocaustu“, „Orientálcova vzpoura“ a „Cesty k emancipaci“.

16.30

Petr Hora Hořejš

Boháč, co se rozdál

Arch. Josef Hlávka jako příklad manipulativní interpretace dějin.

Už více než století bychom se mohli i měli pyšnit mužem edisonovské pracovitosti a invence, jakož i tolstojovské ušlechtilosti ducha (ba dokonce i zjevu). Málokdo z našich bližních však o tom velikánovi něco bližšího ví. Což je velká škoda, pošetilé opomenutí. Řeč je o nejvýkonnějším z českých architektů a stavitelů a největším i nejvšestrannějším z našich mecenášů Josefu Hlávkoví. Na monumentální osobnosti typu Husa či Komenského je česká minulost poměrně skoupá. Tím spíš bychom si měli hrdiny pronikavých myšlenek, vizí a skutků v domácím panteonu pěstovat jak v bavlnci. O pravém opaku však svědčí trpké osudy Havlíčka, Němcové, Máchy a řady dalších osobností. Češi si svých velikánů tradičně nedovedou vážít, a skutečný formát, mimořádnou oduševnělost, zpravidla nazrou pozdě: úcta se pak prokazuje až mrtvým... Paradox: zatímco v celonárodní anketě o největšího Čecha se „neporazitelný vojevůdce“ Jan Žižka umístil na 5. místě (ano, tak hlasoval „holubičí národ“, pro který by válečný hrdina husitů už neměl být ve 21. století žádnou inspirací), obdivuhodný český dobroděj Josef Hlávka se v první stovce pamětihodných osobností vůbec neobjevil. Účastníci ankety za to ovšem fakticky nemohli. Neboť česká marxistická historiografie Hlávku – a zajisté nejen jeho – z dějin jednoduše vyškrtla a socialistická škola ho žákům programově zamlčela. Proč, proboha? Vždyť Hlávka byl přece veleúspěšný podnikatel, boháč, multimilionář - čili buržoust! Tím pádem nebylo možno připustit, aby tento „kapitalista a vykořisťovatel“ s ohromující nezištností a velkorysostí rozdal a promyšlenými zakladatelskými počiny odkázal národu vše (Akademie věd, Hlávková nadace, kolej pro vysokoškoláky, Národohospodářský ústav, stipendia pro studenty a umělce, atd.), čeho výhradně čistými prostředky a legálními cestami nabyt. Impozantní lidumil Hlávka byl v účelově zmanipulovaných českých dějinách předem nepřipustný zjev, protože představoval nepřijatelnou deformaci usilovně vytvářené karikatury „buržousta na žoků peněz“, tohoto úhlavního nepřítele dělnictva. A tak ve jménu třídního boje musel kdysi z dějin zmizet. A že naše znalosti, v oboru historie nejčastěji získané ve škole, mají bolestnou setrvačnost, jednou vyobcovaný Josef Hlávka se na národní piedestal, kam nepochybně patří, vrací jen pomalu a ztěžka. Přitom v jeho nádherně sklenutém životním příběhu lze zaslechnout mnohé apely, inspirativní i pro současnost. Objektivnější pohled na velkolepého českého filantropa bude obsahem přednášky.

Petr Hora-Hořejš (1938) je spisovatel, publicista, scénárista, pracovník v charitativní a nadační oblasti. Kromě řady jiných publikací je jeho hlavním literárním dílem, dokončeným právě v loňském roce, rozlehlý, čtrnáctidílný historický seriál „Toulky českou minulostí“. Sága začínající v pravěku a uzavírající peripetie našich dějin vznikem Československé republiky v r. 1918, vznikala takřka 40 let. Poté, co začal být projekt zprvu časopisecky realizován v Mladém světě (1978), rodily se první kapitoly a později knižní díly až do r. 1989 na maringotce Vodních zdrojů, kde byl Petr Hořejš za normalizace zaměstnán jako dělník-čerpač (coby tzv. „edičně nepřipustný“ užíval pseudonymu Hora). Po asi roční epizodě, kdy se r. 1990 stal ředitelem nakladatelství Albatros, se autor vrátil k tvůrčí a organizační činnosti. Stal se scénáristou řady výstav, spoluautorem televizního seriálu O poklad Anežky české, spoluzakladatelem Nadace Pangea (1991), usilující o vzdělávání v duchu ideálů J. A. Komenského, inspirátorem tzv. Lipnického stipendijního fondu atd. Už více než deset let úzce spolupracuje s Ligou proti rakovině Praha. Jeho interaktivní putovní expozice „Každý svého zdraví strůjcem“ už navštívila – vždy zkraje podzimu - kolem 70 českých a moravských měst. Další publikace: humorná kuchařka „Pěť Vaříč“, s V. Šolcem „Nejstarší Američané“, s J. Bohdalovou „Měla jsem štěstí na lidi“ aj. Rozhlasová adaptace Tulek českou minulostí (ČRo 2) se jako nejdelší cyklus svého druhu vysílá už přes 20 let.

18.00

Případ Šumava:

manipulace s přírodou, lidmi a divočinou?

Ladislav Miko, Ivan Brezina a další hosté v jednání.

Besedu moderuje Martin Dokupil Škabraha.

Jedni chtějí divočinu, svobodu pro vše živé v ní a aspoň pár míst na mapě ČR, kde má příroda prostor pro člověkem neovlivňované dění, které je také vhodným řešením kůrovcové kalamity. Druzí vidí ohrožení svobody člověka z důvodů manipulace a překrucování faktů, znemožnění lidem v divočině pobývat a dokonce umírající přírodu ponechanou napospas škůdcům. Obě skupiny chodí stejnou přírodou, mnoho let, fotí ji, studují expertízy a podporují svá stanoviska. Problém je, jak rozdílně si dostupné informace, fakta a mýty vykládají. Šumava a lidé v ní a okolo ní jako příklad dlouhodobých veřejných sporů. Jde o nedorozumění, nesouhlas, manipulaci, lež, ... a nezůstává nakonec příroda pozapomenuta stranou?

Doc. RNDr. Ladislav, Miko PhD. se narodil v roce 1961 v Košicích. Ministr životního prostředí ve vládě J. Fischera (navržen SZ). Absolvent UK v Praze. V letech 1984 - 1992 působil v Ústavu krajinné ekologie SAV. V

roce 1989 se v Košicích angažoval v hnutí Veřejnost proti násilí. V letech 1992 - 2001 byl zaměstnancem České inspekce životního prostředí. V roce 1996 získal titul PhD. v oboru systematické zoologie a ekologie a roku 2009 se stal docentem na Fakultě životního prostředí České zemědělské univerzity. V roce 2001 zastával funkci konzultanta projektů EU v programu PHARE. V období let 2002 - 2005 pracoval jako náměstek ministra na ministerstvu životního prostředí. Od roku 2005 vede sekci ochrany přírodních zdrojů na Ředitelství ochrany přírodních zdrojů při Evropské komisi. Je spoluzakladatelem slovenské Strany zelených, jíž byl do roku 1993 členem.

Martin Škabraha je filozof a publicista. Narodil se roku 1979 ve Vsetíně. V roce 1998 začal studovat filozofii a historii na Filozofické fakultě univerzity Palackého v Olomouci. Téma jeho doktorské disertační práce, kterou vedl Václav Bělohradský, znělo „Jak lze navrátit smysl slovu modernost?“ Na své alma mater dodnes přednáší jako externista. V letech 2008 – 2010 přednášel úvod do filozofie na pražské Akademii výtvarného umění a v letech 2008 až 2016 byl členem katedry filozofie Filozofické fakulty Ostravské univerzity. Zaměřuje se především na současnou levicovou teorii, ale také na filozofii filmu. Publikoval knihu "Vyhnání do ráje", zabývající se dílem amerického režiséra Terrence Malicka, a také výbor „Sokrates vrací úder“, který obsahuje vybrané eseje ze Salonu Práva, A2, Literárních novin, Sedmé generace, Britských listů, Vulgo.netu, Ihned.cz a Deníku Referendum. Texty se věnují například vztahu filozofie a veřejného prostoru, budoucnosti levice, xenofobii, multikulturalismu, vyrovnávání s minulostí, ale také vybraným literárním a filmovým dílům. Časopisecky publikoval několik krátkých próz (např. v Hostu či Aluzi), sbírka publikovaných i nepublikovaných povídek Rozpačité příběhy je dnes dostupná na internetu. Pravidelně vystupuje na veřejných besedách či přednáškách k aktuálním společenským otázkám. Občansky se angažoval v iniciativě ProAlt a je členem Strany zelených. Od roku 2016 žije v Praze a v současné době je na rodičovské dovolené.

UBYTOVÁNÍ NA SLUŇÁKOVĚ PO DOBU BESED

Pro návštěvníky programu EDO je připravena možnost ubytování v nízkoenergetické budově Sluňákova v Horce nad Moravou. Doprava městskou hromadnou dopravou.

Přespání na pokojích ve vlastních spacácích za 80,- Kč/noc nebo za 280,-Kč/noc (peřiny s povlečením).

Pouze pro přihlášené: jana.vyhnakova@slunakov.cz, 585 378 345.

1. 5. 2017, 9.00 – 17.00

EKOJARMARK

Horní náměstí Olomouc

Tradiční řemesla, hravá zastavení pro rodiče s dětmi, nevládní organizace, informace o životním prostředí, divadlo pro rodiče s dětmi, výstavy, kulturní programy, životní alternativy a pestrost, odpady: Olomouc třídí odpad, udržitelná domácnost, biodiverzita přírody a lidských přístupů k ní, pohled na Olomouc z radniční věže, netradiční procházky po Olomouci vedené lidmi bez domova, projížďky Olomoucí na raftech, a další...

Slavnost společného pobývání na Zemi.

KONCERT EDO 2017

1. 5. součást Ekojarmarku na Horním náměstí v Olomouci

10:00 Tomáš Kočko & ORCHESTR

12:00 Žamboši

13:00 Marshall Malinovsky

14:00 Ivan Hlas Trio

15:30 Živé Kvety

17:00 Lanugo

18:30 Korben Dallas

20:00 Luboš Pospíšil £ 5P

Zvuk František Petřík (Sound of Innovation). V případě špatného počasí: U- klub Olomouc.

Tomáš Kočko & ORCHESTR

Poprvé se Tomáš objevil na EDO kdysi velmi dávno. Doporučil jej Petr Ulrych. Tehdy byl sám s kytarou, ale sebou přivedl i partu Brontosaurů, která pomáhala se stavbou stánků. Kapela je dvojnásobným držitelem ceny Anděl a nyní získává další úspěchy s aktuální deskou "Velesu". Ta se zařadila v loňském roce na maximální počet měsíců do TOP 20 prestižního žebříčku World Music Charts Europe! Kapela žánrově staví na moravské lidové hudbě, kterou ale svým jedinečným přístupem posunuje do neotřelých rovin a utváří osobitý celek, který respektuje své kořeny, ale zároveň reflektuje současnost a široké spektrum posluchačů.

www.kocko.cz

Žamboši

Pravidelný host Sluňákova nejen na Ekojarmarku, ale také kamarádi, kteří Sluňákov podpořili celou řadou svých vystoupení. V minulém roce nadchli i Františka Skálu koncertem v jeho Rajské zahradě v Horce nad Moravou. Žamboši hrají v sestavě kytara, akordeon, bicí a sampley. S použitím minimálních prostředků je zvuk kapely plný a „hýbe vnitřnostmi“. Je to současné progresivní akusticko-folkrockové trio s písněmi s důrazem na text, emoce a energii. Potřebujete-li přirovnávat, tak v současnosti mají nejbližší asi ke kapelám Traband, čp.8... Za své tři dosud vydané tituly získali dvakrát cenu Anděl v kategorii folk a s poslední deskou byli v nominaci, kde jim prý tato hudební cena unikla jen o pověstné pírkó a Anděla získali Bratři Ebenové.

www.zambosi.cz

Marshall Malinovsky

Normální rock ze střední Moravy. V roce 2007 se po delší hudební odmlce spojila trojice zkušených muzikantů a založila olomoucko-hranickou skupinu v klasickém složení kytara, basa, bicí. Příchodem zpěvačky-houslistky, a rozšířením o druhou elektrickou kytaru a klávesy, se kapela přejmenovala a ustálila v dnešní podobě. Hudební pohled skupiny na svět vychází z rockových kořenů šedesátých let, tento "chlapský" přístup (zachycený i v lehce ironickém názvu souboru) se mísí s přirozenou lyrikou zpěvačky, vycházející z její folkrockové minulosti. Kapela Marshall Malinovsky produkuje vlastní tvorbu, oscilující od jazzovějších tónů až po rockový drive, a současně hledá inspiraci v řadě známých i polozapomenutých převzatých písní, v repertoáru tak můžete slyšet Mišíka, Dylana, Kalandru, Neila Younga případně hold kytarovému velikanovi Satrianimu. It's only rock'n'roll, but they like it :-). Skupina podporuje Sluňákov hraním na jeho akcích, plesech...

www.marshallmalinovsky.cz

Ivan Hlas trio

Ivan Hlas (10. 5. 1954) skladatel, zpěvák, kytarista. Proslavil se především písněmi k filmu Šakalí léta, za něž v roce 1993 obdržel Českého lva za nejlepší hudbu. Je držitelem dvou cen Akademie populární hudby a autorem řady hitů, z nichž mnohé doslova zlidověly, jako například Malagelo, Karlín, Aranka umí hula hop, Miláčku, vrať se. Vyrůstal v pražské čtvrti Hanspaulka, líhni proslulých dejvických kapel. Vyučil se knihkupcem a tuto práci nějakou dobu skutečně dělal. Poté vystřídal mnoho dalších zaměstnání, pracoval jako topič, dělník, pošťák, zelinář, kulisák a další. V roce 1968 založil školní skupinu The Mice a v roce 1971 společně s Janem Velebou Žízeň. Později založil a vedl skupiny Navi Papaya, Ivan Hlas a Nahlas. Hrál i s kapelou Yo Yo Band nebo Ondřejem Hejmov. Od roku 2005 vystupuje s excelentními muzikanty - kytaristou Norbim Kovácsem a violoncellistou Jaroslavem Olinem Nejezchlebou v Triu Ivana Hlase. Zatím jejich posledním počinem je CD Krásnej dar (2016).

Jaroslav "Olin" Nejezchleba – violoncello. Narodil se 10. ledna 1960 v Kyjově. Vystudoval hru na violoncello na brněnské Státní konzervatoři. V době studií hrával s cimbálovou muzikou Písečan. V roce 1981 odešel do Prahy, kde nastoupil na post baskytaristy ve skupině Marsyas. Odtud přešel k Vladimíru Mišíkovi do Etc..., kde zůstal 18 let do roku 2003. S Vladimírem Mišíkem v té době hrával (a dosud hraje) ve volném akustickém sdružení Čunderground, s Petrem Kalandrou v jeho Blues Session, a spolupracoval s celou řadou dalších hudebních osobností (namátkou Čechomor, Vlasta Redl, Petr Skoumal, Jan Burian, Michal Prokop, Ivan Hlas, Nerez, Jiří Bílý, Anna K., Radůza, Vlasta Třešňák a další). V současné době je také frontmanem obnovených Blues Session, své moravské kořeny zúročil ve skupině Njorek a občas hostuje s Etc...

Norbi Kovács - kytara, zpěv. Narodil se v roce 1968 v Šale na Slovensku, ale v jeho žilách koluje maďarská krev. Do Prahy se přestěhoval v roce 1992 a od té doby hrál s různými kapelami a řadou interpretů, především s písničkářkou Radůzou, Petrem Skoumalem či Máriem Bihárim. V současnosti je členem skupin Ivan Hlas Trio a Lokomotiva. Kromě toho se věnuje i hudbě filmové (například hudba k filmu U mě dobrý). V roce 2013 vydal sólové instrumentální album Takžetak, které vychází z klasických kytaristických forem, jako je ragtime, folk, trocha blues, patrně jsou i stopy gypsy jazzu či flamenka. Norbi Kovács je nejen fenomenálním kytaristou, ale také výborným fotografem a má za sebou již několik úspěšných výstav.

www.ivanhlas.cz

Živé Kvety (SK)

Živé kvety založili v roce 1994 herečka **Lucia Piussi** (zpěv, kytara, harmonika, texty) a novinář **Peter Bálik** (kytara), kteří se postupně vypracovali na dokonalý tvořivý tandem. Kapela byla v minulosti úzce spojená s bratislavským divadlem „Stoka“, kde kapela také doprovázela některé z uváděných divadelních her. Kapela je pověstná svou energií a odehrála několik slavných a nazapomenutelných koncertů. Alba: Živé kvety (2000), V dobrom aj v zlom (2003), Na mojej ulici (2004), Sloboda (2005), Bez konca (2007), 12 + 1 (2008), Zlaté časy (2009), Spúšť (2010), Oľga, ideš svojím tempom! (2012), Perute (live CD & DVD & kniha textov, 2011), Nové poschodia (2016). Zakládající členy kapely dnes doplňují: **Michal Lašan** (Agnes) – bicí, **Juraj Mironov** – baskytara, klavír, akordeon, zpěv, **Jakub Kratochvíl** – kytara, zpěv a (bicí).

www.zivekvety.sk

Lanugo

V roce 2009 spatřil světlo světa eponymní debut, který kapela vydala u jazzového vydavatelství Animal Music, ačkoliv pro Lanugo je nezávislý pop a jazz spíše jednou z mnoha příchutí. Na konci roku 2011 bylo na Nové scéně Národního divadla pokřtěno druhé album LANUGO, 2011, které skupina vydala již ve vlastní produkci. Za tuto desku si Lanugo vysloužili nominaci na cenu Apollo – prestižní ocenění hudebních kritiků - a slavní belgičtí Hooverphonic si je v roce 2012 vybrali jako partnera v rámci svého pražského koncertu. V roce 2013 vydala skupina nové EP, které bylo první ochutnávkou alba 2014. Čtyři skladby

poskytla zdarma ke stažení na svých stránkách. Deska Lanugo 2014 se rodila tři roky a vznikla i díky podpoře fanoušků, kteří na její nahrání přispěli přes crowdfundingový portál HITHIT. Album bylo zařazeno do TOP 10 českých alb roku 2014 (iReport). V dubnu 2015 skupina pokřtila v pražském Roxy 2vinyl poslední alba rozšířeného o 4 bonusové skladby. Začátkem roku 2016 vychází nový singl jménem Holka doprovázený novou edicí merchandisingu, který na sobě nese lanugovský kód pro volné stažení nové skladby z lanugo.cz. Na rok 2017 plánují LANUGO vydání nového alba. Hrají ve složení: **Markéta Foukalová** – zpěv, **Viliam Béreš** – piano, zpěv, **Mírek Šmilauer** – kytara, zpěv, **Rastislav Uhrík** – basa, zpěv, **Martin Kopřiva** – bicí, zpěv, **Martin Novák**, bicí, zpěv.

www.lanugo2014.cz

Korben Dallas (SK)

Bratislavská kapela vznikla v roce 2010. Její debutové album „Pekné cesty“ (2011) vzniklo jako živá nahrávka z koncertu a bylo nominované na Radio Head Awards v kategorii album roku - cena kritiků. Výrazněji se kapela prosadila s druhým albem „Karnevalová vrana“ (2013 Síňko Records), které se objevilo na prvním místě iTunes aj Spotify, Na Radio Head Awards 2013 získali Korben Dallas ceny za nejlepší album, singl (Otec) a nejlepší koncertní kapelu. Roku 2014 vyšlo třetí album „Banská Bystrica“. Korben Dallas rádi spolupracují i s jinými hudebníky a skupinami. V relaci Rádí FM se představili s Andrejom Šebanom (vychutnat si ho lidé mohli na Ekojarmarku EDO v roce 2015). Odehráli také sérii společných vystoupení s dalším častým hostem sluňákovských akcí kapelou Zrní. S Janou Kirschner nahráli duet Spolu. Na festivale Viva Musica! a později i na festivalu Pohoda se představili v doprovodu symfonického orchestru. Projekt Korben Dallas Symphony byl zachycen na albu „Kam ideme“ (2015), na kterém ve skladbě „Sen“ hostuje Aneta Langerová. Kapela si zahrála na mnohých významných slovenských a českých festivalech: například Pohoda, Colours of Ostrava, Rock for People nebo Grape.

Korben Dallas jsou: **Juraj Benetin** – kytara, zpěv, **Lukáš Fila** – baskytara, **Ozo Guttler** – bicí.

korbenband.bandpage.com

Luboš Pospíšil 5P

Matador české hudební scény s hlasem, který si nespletete, prožívá jedno z nejšťastnějších období své více než čtyřicetileté kariéry. Po turné k zásadnímu albu Soukromá elegie nyní navléká lehce retrospektivní kabátek. V roce 2016 přichystal Supraphon k jubileu to, po čem fanoušci léta volají – vychází komplet všech zpěvákových CD - Route 66. Na koncertech zazní i kultovní Vzpomínka na jednu vesnickou tancovačku, kterou **Luboš Pospíšil** dvacet let naživo nehrál. Publikum se samozřejmě dočká i novinek ze Soukromé elegie a osvědčených písniček ze zlaté éry, včetně jednoho exkurzu do „prehistorie“ (Doky, vlaky, hlad a boty). Pospíšilův tenor za bicími jistě hvězda mezi tuzemskými bubenicemi **Pája Táboříková** (též Jasná páka), elektrickou kytaru krotí **Mírek Linhart** (YoYo Band, Žáha...), klávesy kapelníka **Ondřeje Fencla** (Schodiště, Vladimír Merta...) tančí kolem, rytmiku dotváří zkušený baskytarista **Martin Štec** (ex-Vltava, I. Hlas). Unikátem na scéně jsou sebrané pětihlasy jako další poznávací znamení současných 5P, semknutých kolem Pospíšila. Generační bariéry rozmetává hravost a radost, byť některé písně jsou starší než někteří účinkující muzikanti. A možná právě proto. Alba aktuálních 5P ověřují pozitivní novinářské ohlasy, v souvislosti s CD Soukromá elegie mnoho recenzentů psalo o „nejlepším albu od dob A nestřílejte na milence“.

www.lubospospisil.cz

DALŠÍ PROGRAM EKOJARMARKU

DIVADLO PRO RODIČE S DĚTMI NA DOLNÍM NÁMĚSTÍ OLOMOUC

DIVADLO VÍTI MARČÍKA

11:00

Sněhurka a sedm trpaslíků

Co Vás čeká? Krásná Sněhurka, princ i zlá královna. Malebná chaloupka se sedmi trpaslíky a sedmi postýlkami. Spousta rytmických písniček a samozřejmě šťastný konec. Za provázky s tátou Vítou tahá i syn Jarda. Scénář, režie a hudba: Vítězslav Marčík, Výprava: Simonetta Šmídová, Jan Ružička, Výroba loutek: Josef Hanush, Petr Sláma, Účinkuje: Vítězslav Marčík a Jaroslav Marčík.

13:00

Šípková Růženka

Vůbec nejstarší představení Divadla Víti Marčíka si odbylo svou premiéru v září roku 1992 v Českých Budějovicích. Prostřednictvím šesti loutek, dvou fléten, kytary a živé komunikace s divákem předává lidový vypravěč poselství o síle odpuštění. Scénář, režie a hudba: Vítězslav Marčík st., Výprava: Renata Štolbová, Výroba loutek: Tomáš Štolba, Účinkuje: Vítězslav Marčík st.

Divadlo Víti Marčíka: „Jsme rodinné divadlo žijící na statku v Drahotěšicích. Některá představení hrají sám, některá se svými syny a Setkání před Betlémem se svými přáteli a s babičkou. Pry jsem „zjev z Jižních Čech“. To se mi líbí, i když jsem Moravák. Asi jsem vypravěč, který často lže. Ale lžu kvůli Vám, protože kdybych mluvil pravdu, tak mi nevěříte.“

OLOMOUC TRÍDÍ ODPAD

Město Olomouc se pravidelně umísťuje na prvních místech soutěží v kvalitě třídění odpadů. Dlouhodobou veřejnou kampaň o smyslu třídění společně již několik let zajišťují:

Odbor životního prostředí Magistrátu města Olomouce, oddělení odpadového hospodářství a péče o prostředí,

Technické služby města Olomouce, a.s., zabezpečující svoz komunálních odpadů a provoz dotřídňovací linky, překladiště a sběrných dvorů,

Sluňákov – centrum ekologických aktivit města Olomouce, o.p.s., nabízející vzdělávací programy, EKO-KOM, a.s., společnost provozující celorepublikový systém sběru, recyklace a využití obalových odpadů.

EKO-KOM. BAREVNÉ DNY aneb JAK SE TOČÍ ODPADY.

Velký zábavný program o třídění a recyklaci odpadů s řadou atrakcí, her a soutěží pro děti a rodiče. NAFUKOVACÍ POPELÁŘSKÉ AUTO pro skákání dětí, RODEO LÁHEV na tříděné sklo se snahou se na ní udržet, Maxi Domino: had k sobě příslušných odpadů, PC hry zaměřené na třídění odpadu, Popelka: soutěž v třídění odpadu, Házecí deska, Naučná stezka: devět stanovišť s informacemi o třídění odpadu s kvízy, Skákání v pytlicích k popelnici, Maskot Petka v podobě žluté PET lahve, Šoupací puzzle: 3 desky se znázorněním koloběhu od nákupu po nové výrobky, Recyklační brána, Maxi puzzle s recyklačním koloběhem, Výstava TONDY OBALA: klasická výstava recyklovaných odpadů s možností si vytřídit odpady na obrázcích a vysvětlením třídění a recyklace odpadu. Možnost vyfotit se s Tondou Obalem. Pořádají Autorizovaná obalová společnost EKO-KOM, a.s. (www.ekokom.cz / www.jaktridit.cz) a Olomoucký kraj.

VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ SOUTĚŽE „VOLÁ TAPÍR, TŘÍDTE PAPIR“

Již tradiční soutěž pro olomoucké školy ve sběru papíru s atraktivními cenami pro nejlepší třídy a jednotlivce.

TECHNICKÉ SLUŽBY MĚSTA OLOMOUCE.

Prezentace společnosti pro veřejnost vč. odpadářské techniky „k osahání“, hravé třídění odpadů, malované odpady, (nejen) popelářský kvíz, odpady v číslech a faktech. www.tsmo.cz

SLUŇÁKOVSKÝ STAN. Aktivita pro rodiče a děti, včetně třídění odpadů.

OLOMOUC TŘÍDÍ ODPAD: Na Ekojarmarku prošlé baterie, osvětlovací zařízení a elektrospotřebiče.

KOLEKTIVNÍ SYSTÉM EKOLAMP s.r.o. – ZPĚTNÝ ODBĚR VYSLOUŽILÝCH OSVĚTLOVACÍCH ZAŘÍZENÍ.

Znovu je tak možné pro další výrobu použít téměř 100 % materiálu, ze kterého byla zářivka vyrobena. Na stánku budou informační a propagační materiály, interaktivní forma ukázky způsobu sběru, svozu a zpracování, resp. vlastní recyklace. Vědomostní soutěže pro děti. Drobné dárky. Vystaveny budou sběrné nádoby, které jsou k dispozici v obchodech, na úřadech, ve školách, firmách apod. Společnost zajišťuje zpětný odběr osvětlovacích zařízení – především úsporných žárovek, lineárních trubic, LED žárovek, výbojek apod.

KOLEKTIVNÍ SYSTÉM ELEKTROWIN a.s. Co s vysloužilým elektrospotřebičem? Odpověď najdete na stánku společnosti. Možná vás překvapí, jaké suroviny se dají z takového „vysloužilce“ získat a co z nich lze znovu vyrobit. Kolik kilo elektrospotřebičů stačí, abychom získali kilogram železa, nebo kilo zlata. A také si můžete vyzkoušet své dovednosti v připravených kvízech a soutěžích. Kdo navíc přinese ke stánku nefunkční elektrospotřebič, získá drobný dárek.

KOLEKTIVNÍ SYSTÉM ECOBAT s.r.o. Baterky do koše nepatří, přineste je k nám! Proč je třídit a kde je odevzdat se zábavnou formou dozvíte právě na našem stánku. Navíc můžete získat krabičku ECOCHEESE na třídění baterií v domácnosti.

WORKSHOP UDRŽITELNÁ DOMÁCNOST 10:00 – 11:30, 14:00 – 15:30

Alexandra Martina Běhalová, Tereza Štegrová / Projekt Tiny Life

Přihlášky včas přímo na Ekojarmarku nebo předem na email: alex@tinylife.cz, účast max. 20 účastníků.

Kreativní workshop naplněný informacemi a zkušenostmi, jak žít bez odpadů. Ano, ač se to zdá nedosažitelné, dá se z běžného života eliminovat většina odpadů a obalů. A proč to vlastně dělat? No protože recyklace není řešením všech ekologických problémů, materiály mnohdy recyklovat vůbec nejdou a ty, které jdou, nelze recyklovat na věc stejnou, ale většinou věc podřadnou - tzv. „downcycling“. Efektivnějším řešením jak zabránit ekologickým hrozbám je tedy odpady vůbec neprodukovat. To mnohdy znamená nalézat si své vlastní cestičky, hledat, ptát se a občas se pomýlit. Proto jsme se rozhodly s lidmi sdílet osvědčené a ozkoušené recepty a návody, jak na pohodový život bez odpadů. Také rády sdílíme radost a lehkost, se kterou to všechno lze dělat.

Tento workshop poskytuje náhled do fungování udržitelné domácnosti. Naučíme Vás, jak si vyrobit svou vlastní domácí zubní pastu, která neobsahuje škodlivé látky a zároveň ji vyrobit ekologicky šetrným způsobem. Dále se dozvíte, jak se ekologicky starat o svoje oblečení a pračku. Společně si vyrobíme prací prášek, který samy používáme a jsme s ním nadmíru spokojené. Stejně jako zubní pasta, i tento prací prášek poskytuje plné bezpečí lidské kůži a zároveň neznečišťuje toxickým složením pitnou vodu. Také si povíme něco o tom, jak udržitelně nakupovat a zásobovat domácnost potravinami a kde vlastně nakupovat. Vysvětlíme si pojem udržitelnost jako takový a zjistíme, jak ji aplikovat do vlastního života. Také si ale ukážeme praktické vychytávky a tipy, na které nezapomenout při bezobalovém nákupu.

Workshop je určen pro rodiny s dětmi. Děti se mohou zapojit a ozkoušet si ekologické „patlání“ na vlastní kůži.

www.tinylife.cz

POZNEJ MĚSTO JINAK (10:30 a 14:00), PRAGULIC OLOMOUC

Průvodcem města se pro Vás stane na zhruba hodinu a půl člověk, který na olomouckých ulicích opravdu žil a zná jejich příběhy pro většinou společnost skryté. Průvodci ukáží netradiční místa města, představí sebe a své zkušenosti s životem na ulici, s jeho radostmi i starostmi.

Průvodce **JELEN (10:30)**. Prohlídka Jak přežít ulici.... aneb Jelení cesta. Jelen vzdělaný muž, který 38 let pracoval, přesto poté spal přes zimu ve stanu, aniž by chtěl. Účastníci se dozvědí, jak snadno lze skončit na ulici, když Vám život přivede do cesty pár nesprávných lidí. Prohlídka místy, která jsou příhodná na přespání i společenský život „ulice“. Směr prohlídky: Žižkovo náměstí pod sochou T. G. M., park pod dómem, směr Lazce, okolo Mlýnského potoka, ke stadionu, konec u divadla Tramtarie.

Průvodce **SANDY (14:00)**. Sám o sobě říká, že je velkým introvertem. Skutečnost a pravdivost tohoto tvrzení posuďte sami. Držitel magisterského titulu za studia na Masarykově Univerzitě v Brně, jehož velkým koníčkem je hraní improvizčního divadla. Spleť životní situace ho však přivedly až k životu na ulici, kde strávil necelé 3 roky. Je milovníkem dobrého jídla. S nadhledem a humorem vypráví příběhy z ulice, které potkaly jeho či jeho známé. Proč? Protože jeho životní zkušenost říká: Každý se na ulici může dostat a snadno. Horší je se z ní vyhrabat. Směr prohlídky: Začátek před hotelem Trinity na Náměstí Hrdinů, Horní náměstí, kino Metropol, depo DPMO, zakončení v parku pod Hoblinou.

Na prohlídky je potřeba **rezervace přes web www.olomouc-pragulic.cz**, záložka REZERVACE.

Cena prohlídky je pro EDO zlevněná, vstupné je na podporu průvodců a projektu, který organizuje sociální podnik PRAGULIC OLOMOUC, založený studenty UPOL a lidmi z ulice.

VÝLETNÍ PLAVBY HISTORICKOU OLOMOUCÍ

Objednávky u mikrobusu CK PEŘEJ tours na Ekojarmarku. Netradiční prohlídka historického centra města Olomouce na raftech s počátkem plavby přímo pod novogotickou katedrálou Sv. Václava, pod Přemyslovským palácem, přes Bezručovy sady tzv. "Výpad", podél starobyklých olomouckých hradeb s výhledy na kostel sv. Michala ze 17. století s bývalým dominikánským klášterem, kolem Botanické zahrady Michalským stromořadím k mostu u Tržnice (tř. 17. listopadu). Potom mikrobusem zpět na náměstí. Na stánku si budete moci také zapůjčit netradiční čtyřkolo vhodné na projížďku po městě a přilehlých parcích. Pořádá: CK PEŘEJ tours.

PREZENTACE CENTRA SEMAFOR,

kteří se zaměřuje na dopravní výchovu a s ní spojené volnočasové aktivity pro děti i nejširší olomouckou veřejnost. CENTRUM SEMAFOR umožní návštěvníkům Ekojarmarku vyzkoušet nejrůznější druhy nemotorové dopravy (www.olomouc.eu/semafor).

LESY V OLOMOUCKÉM KRAJI - LESY PRO LIDI.

Zábavné aktivity pro všechny, přibližující péči lesníků o zelené bohatství Olomouckého kraje. Můžete se přímo na náměstí projít po jehličí, potočních oblázcích, lesním mechu nebo si sami zkusit postavit domek ze dřeva. U stánků si ověříte své znalosti z přírodovědy – poznávání základních druhů dřevin, určování přírodnin apod. Můžete vyzkoušet znalosti svých dětí o lese a jeho obyvatelích. Správné odpovědi dětí i zkušených znalců lesa budou odměněny dárkem. Obdivovatelé lesa si mohou odnést cenné informace o pěstování dřevin, péči o lesní zvěř anebo kontakty na subjekty zabývající se lesnictvím v regionu.

Pořádají Lesy ČR, s. p. Krajské ředitelství Šumperk (www.lesy.cz).

AUTO NAPŮL.

První český carsharing. Autonapůl naživo představí unikátní systém online rezervace auta a jeho snadné vyzvednutí čipovou kartou nebo chytrým telefonem. Jedno moderní sdílené auto dokáže nahradit 5 až 10 soukromých aut a ohleduplně tak šetří místo v ulicích měst. V rámci sítě Autonapůl lze už dnes výhodně použít 55 aut v 9 městech ČR, včetně Olomouce, Brna, Prahy nebo Ostravy.

LITERÁRNÍ KAVÁRNA DRUHÝ DOMOV

s výběrovou kávou tuzemských i zahraničních pražírén, s mnoha druhy teplého a studeného kakaa, ovocných limonád a spoustou domácích pochoutek všeho druhu. Ke kavárně bude opět připojen pojízdný antikvariát.

... a další, další a další

VÝSTAVY EDO 2017

13. 4. – 31. 8. Muzeum moderního umění / Trojlodí Fascinace skutečností

Hyperrealismus jako reakce na uměleckou manipulaci se skutečností? S kořeny v šedesátých letech dvacátého století a pověstí revolucionáře na baštách dokonale mimetické, radikálně realistické malby, je hyperrealismus snad jejím posledním trvale dráždivým elementem. Je totiž přímo spojen s revoltou vůči dobově vůdčím uměleckým tendencím, na straně jedné neo-avantgardním variantám minimalismu, abstraktního expresionismu, konceptuálního umění, případně instalace, na straně druhé (nejen) ideologicky podmíněnému realismu. Jeho zaměření, oproti pop-artu obnovující hodnotu obrazu, bylo od počátku strategicky spojeno s fotografií a technickým viděním, jehož však nejen využívá, ale také je problematizuje. Zdá se proto, že hyperrealismus zosobňuje principy současné (post-) postmoderní kultury – je spíše pojmem, než stylem, úzce spjatým s filosofickým zázemím a právě filosofická reflexe je pro něj příznačná.

Na rozdíl od soustavné západoevropské a americké pozornosti, jejímž výsledkem je řada přehledových či tematických expozic (mj. ve vídeňském MUMOKu, 2010; v Budapešti 2011), byla hyperrealismu na české scéně věnována hlubší pozornost jen při několika příležitostech (Alšova jihočeská galerie, 1992; Galerie moderního umění v Hradci Králové a Západočeská galerie v Plzni, 2002-2003). Svou roli sice sehrály monografické výstavy vybraných představitelů zejména první generace (Zdeňka Berana, Bedřicha Dlouhého, Pavla Nešlehy a Theodora Pištěka), přehlídka, která by toto téma systematizovala, do jeho rámce vřadila autory dalších generací (Zdeněk Daněk, Pavel Holas, Adam Kašpar, Adolf Lachman, Hynek Martinec, Jan Mikulka, Michal Ožibko, Zdeněk Trs, Pavel Vašíček, Vladimír Věla ad.), respektive vytvořila potřebné teoretické zázemí, však stále chybí. Cílem olomoucké výstavy je právě toto nabídnout.

6. 4. – 7. 5. Divadlo hudby / Muzeum umění Blanka Lamrová – Zlom epochy 1989

Vernisáž: 6. 4. od 18:00.

Blanka Lamrová zachytila svým fotoaparátem převratné politické události roku 1989. Díky jejím černobílým fotografiím si můžeme připomenout mimo jiné dnes již pozapomenutou dějinnou „epizodu“, kdy občané východního Německa prchali přes pražskou západoněmeckou ambasádu za svobodou, atmosféru sametové revoluce a doby bezprostředně po ní, kdy do Prahy zavítaly významné osobnosti světové politiky i kultury, jako například Jeho svatost dalajláma, Jan Pavel II., princ Charles s lady Dianou a další. Fotografie nám připomínají cosi neuchopitelného a nevyčísitelného z naší nedávné historie, z doby, kdy lidé chtěli zlomit manipulaci s jejich životy do svobodnějšího prostoru.

Blanka Lamrová studovala na Střední průmyslové škole grafické v Praze, obor užitá fotografie. Od roku 1972 je fotografkou Národní Galerie v Praze. Je členkou Asociace profesionálních Fotografů České Republiky a Svazu Českých Fotografů. Její tvorba je zastoupena v celé řadě našich i zahraničních institucí a vystavovala na mnoha místech u nás a ve světě.

<http://www.blankalamr.cz/>

duben 2017 Galerie Caesar / Horní náměstí Olomouc – radnice Jakub Čuška / Samuel Kollárik – obrazy

Vernisáž: 4. 4. od 18:00

Jakub Čuška (1989), v letech 2011–2014 studoval PdF UP Olomouc (Výtvarná tvorba pro ZUŠ), od roku 2014 student ateliéru malby u prof. Martina Mainera na AVU Praha. Ve své tvorbě se dlouhodobě věnuje tématu krajiny, portrétu, figuře a zátiší. Je silně směřována zájmem o malbu 19. století. Zastává názor, že krajina i portrét může a má své pevné místo v malířství a stále jej mít bude. Proto se v jeho olejomalbách objevuje často nádech takzvané studie – studie dneška. Zajímá jej barva, tvar, světlo, atmosféra zobrazovaného a nejen ta na povrchu viditelná. Zkoumá, maluje své blízké. V současné době uhýbá ze své obvyklé cesty k obrazu, začíná téměř pokaždé bez konkrétní předlohy. Abstraktně. Dohledává a buduje obraz, bere předlohu a záměrně si staví překážky do cesty. Nechává obraz takzvaně „odležet“ a postupně dohledává cestu k dokončení obrazu. Vybírá ten nejvhodnější fragment, který by z první řady reprezentoval ten daný obraz. Zajímá jej světlo a prostor v obraze. Téma prázdnoty, lehkost a těžkost.

Samuel Kollárik (*1992, Kremnica). Studoval na Škole úžitkového výtvarnictví v Kremnici. Poté na FU OSU v Ostravě, obor volná grafika a od roku 2015 AVU v Praze, ateliér malby (prof. Martin Mainier). Mladý slovenský malíř zabývající se figurální malbou i krajinou. Skrze malbu a grafiku podle svých slov hledá v realitě známky nadpřirozena a metafyziky. Sleduje tak výtvarnou linii přetrvávající exprese a jakéhosi „tichého“ existencialismu, který vyplývá ze způsobu, jakým mladý malíř své lidské objekty zpodobňuje. Ve své malbě sleduje linii přetrvávající exprese a jakéhosi „tichého“ existencialismu. V cyklu obrazů dominuje motiv kánoe, symbol plynutí, vody, cesty na druhý břeh. Samotný objekt se stává nositelem formy i obsahu – prostřednictvím krajiny, do které ho výtvarník

14:00 - 16:30. Prohlídka právě rašící a kvetoucí Podzámecké zahrady s vyprávěním o její dlouhé historii, zahradních stavbách a zajímavých dřevinách v souvislostech.

Ing. Lenka Křesadlová Ph.D. (1976) se od svých středoškolských let věnuje zahradnictví a zahradní kultuře v širším slova smyslu. Absolvovala Zahradnickou fakultu Mendelovy zemědělské a lesnické univerzity v Brně a od roku 2005 je zaměstnancem Národního památkového ústavu na pozici specialisty pro památky zahradního umění a kulturní krajiny. Ve svém povolání uplatňuje jak svou lásku ke kultivované i divoké přírodě, tak zájem o historii a dějiny umění. Snaží se široké veřejnosti přiblížovat úžasný svět historických zahrad a parků z nejrůznějších úhlů pohledu jednání...

Na výlet je nutno se do 24. 4. přihlásit

na emailu jana.vyhnakova@slunakov.cz, případně na tel. 585 378 345.

Neděle 30. 4.

Litomyšl, už zase?

Průvodce: Jakub Potůček

Sraz v 8:30 parkoviště u tržnice. Předpokládaný návrat 17:00. Čas na oběd. Možné vstupné do objektů.

Přesně tak. Litomyšl totiž neusnula na vavřínech a špičkovou architekturu neustále podporuje. Nastal tak ideální čas vypravit se do tohoto malebného historického sídla a podívat se, jaké skvosty tu od naší minulé návštěvy přibýly. I tentokrát začneme u zdejšího renesančního zámku, kde navštívíme nově upravené prostory pivovaru provedené podle projektu architekta Josefa Pleskota. Dále se podíváme na práci nám z Olomouce známých HŠH architektů, kteří zdejší jízďárnu přeměnili v multifunkční sál. Cestou do centra města navštívíme i nově rekonstruovaný barokní kostel Nalezení svatého Kříže a půvabnou galerii Pakosta, navrženou architektkou města Litomyšle, Zdeňkou Vydrovou. I tentokrát nevynecháme soubor městských obytných domů (Viktor a Martin Rudišové, Josef Pleskot), ale nově vyrazíme i do zdejší vilové čtvrti, v níž se podíváme na několik skvělých rezidencí. Ano, už zase s Jakubem Potůčkem na EDO.

Mgr. Jakub Potůček se narodil v roce 1975 v Hradci Králové. Je historikem umění specializujícím se na moderní českou a evropskou architekturu. Pracuje jako vědecký pracovník v Centru průmyslového dědictví na Fakultě architektury ČVUT v Praze. Je autorem řady výstav a publikací, mimo jiné knihy Hradec Králové – Architektura a urbanismus 1895-2009.

Na výlet je nutno se do 24. 4. přihlásit

na emailu jana.vyhnakova@slunakov.cz, případně na tel. 585 378 345.

VÍTÁNÍ JARNÍ PŘÍRODY EDO 2017

sobota 22. dubna, 7.30

Vítání ptačího zpěvu v Domu přírody

Dům přírody Litovelského Pomoraví – centrum Sluňákov, Horka nad Moravou

Jarní procházka areálem Domu přírody kolem rybníčků, tůňek a řeky. Povídání nejen o ptácích a jejich určování podle hlasu, soutěže pro děti, kontroly a rozvěšování budek – vhodné pro rodiny s dětmi. Dalekohledy s sebou.

Pořádáno ve spolupráci s Českou společností ornitologickou. Vede Evžen Tošenovský.

pátek 28. dubna, 17.00

Kvákání v Domu přírody

Dům přírody Litovelského Pomoraví – centrum Sluňákov, Horka nad Moravou

Den, kdy se u nás zastaví obojživelníci při své náročné cestě ze zimovišť do vodních tůň, jezer, rybníků a nádrží. Pokud přijдете také, můžete se s nimi seznámit. Beseda s promítáním a večerní vycházka za žabím koncertem a vodním životem tůň.

pondělí 1. května, 06.00

Ranní ptačí koncert

sraz u mostu přes Mlýnský potok – v Řepčíně na konci Martinovy ulice

Ranní vycházka za pozorováním ptáků a poslechem jejich hlasů. Ukázka odchyty ptáků a kroužkování. Ukončení po osmé hodině u koupaliště Poděbrady.

Vede Kateřina Ševčíková, pořádá Moravský ornitologický spolek, Česká společnost ornitologická.

pondělí 1. května, 21.00

Noc Slavíků

sraz u kostela sv. Mořice – zadní část ul. Opletalova

Procházka do světa, kde si prožitek nejde zaplatit. Jde totiž o to, co si zrovna myslí slavíci. První máj je nejlepší čas pro romantickou večerní vycházku za zpěvem slavíků. Není vyloučeno, že vás přestane zajímat odborný

výklad a v takovém případě se můžete od skupiny kdykoli oddělit, třeba v páru. Zbývající účastníky zavedeme na místo, kde lidé někdy raději zavírají okna, když slavici začnou koncem dubna zpívat. Pokud by náhodou slavici mlčeli, poslechneme si slavíka a další noční hlasy alespoň z nahrávky.

Vede Kateřina Ševčíková. Pořádáno ve spolupráci s Moravským ornitologickým spolkem.

EDO 2017 PRO ŠKOLY

DNY ZEMĚ NA ŠKOLÁCH A PRO ŠKOLY

Pořádá Sluňákov ve spolupráci se studenty a vyučujícími z Pedagogické fakulty UP, zejména z Katedry primární a preprimární pedagogiky a se studenty Přírodovědecké fakulty UP z Katedry mezinárodních rozvojových studií.

12. 4. Den Země pro 1. stupeň ZŠ, místo: Rozárium, čas: 8:00–12:00.

18. 4. Den Země pro 1. stupeň ZŠ, místo: Rozárium, čas: 8:00 – 12:00.

19. 4. Den Země pro 1. stupeň ZŠ, místo: Rozárium, čas: 8:00–12:00.

20. 4. Den Země pro mateřské školy, místo: Rozárium, čas: 8:00–12:00.

27. 4. Sluňákov pro 4. - 6. třídy základních škol, místo: budova Sluňákova a areál DPLP, čas: 8:00-13:00

DOPROVODNÝ PROGRAM EDO 2017

Dům dětí a mládeže Olomouc vyhlašuje u příležitosti Dne Země a EDO 2017

32. ročník výtvarné soutěže a výstavy:

Poznej a chraň – Korunování

Autor: Hana Roubalíková

Jsou všudypřítomné, dávají nám jídlo i přístřeší. Chrání nás před spalujícím sluncem i silným deštěm. Některé jsou tu již stovky let. Člověk k nim může bez obav vzhlížet. Jsou to opravdoví králové. Stromy...

Do soutěže přijímáme práce všech technik zaměřené na stromy ve všech jejich podobách.

Úkolem účastníků je zachytit libovolnou dřevinu jako součást okolí, jako jedince nebo její část.

Soutěžní kategorie:

mateřská škola, I. stupeň ZŠ, II. stupeň ZŠ, střední škola, kolektivní dílo a tematické soubory.

U každé práce uveďte jméno, věk a adresu autora (případně adresu školy) a kontakt na vyučujícího (e-mail),

tyto údaje jsou důležité pro kontaktování oceněných autorů.

Práce zasílejte do 24. března 2017 na adresu:

DDM Olomouc, OPřV, tř. 17. listopadu 47, 771 74 Olomouc.

Výstava oceněných prací v galerii DDM, tř. 17. listopadu 47 od 3. 4. do 5. 5. 2017.

Vernisáž výstavy spojená s oceněním nejlepších prací proběhne ve středu **5. 4. 2017 v 16:00** v galerii DDM. Soutěžní práce poštou nevracíme. Po domluvě si lze práce osobně vyzvednout od 15. 5. do konce školního roku.

Akci finančně podporuje statutární město Olomouc.

sobota 22. dubna 10:00 – 16:00

areál ZOO Olomouc

Den Země v ZOO „Kalahari, pravá tvář divoké přírody“

Tradiční akce v rámci oslav Dne Země v ZOO Olomouc, letos motivovaná faunou nově vznikajícího pavilonu olomoucké zoologické zahrady. Hravá ukázka nejzajímavějších druhů zvířat, která obývají poušť Kalahari a oblasti v její blízkosti pro rodiče s dětmi. Problémy africké přírody a život domorodých obyvatel této oblasti. Pro různé staré děti a společná činnost rodičů a dětí.

Pořádá: Dům dětí a mládeže Olomouc ve spolupráci se ZOO Olomouc.

sobota 29. dubna 10:00 – 16:00

Rodinné centrum Heřmánek

„Až umřu, vysadte na mě třešeň...“

Proč mluvit o smrti, která je společenské tabu? Proč ne!

Seminář.

Proč mluvit o smrti, která je společenské tabu? Proč ne! Uvědomění si konečnosti v některém "zítra" dává sílu plnosti prožívání dneška, dává prostor zastavit se a přemýšlet... O životě - o smrti - o přechodových rituálech - o ekologickém pohřebnictví - o možnostech posledního rozloučení jinak.

Rezervace nutná předem, nejpozději do 27. 4. 2017 na adrese: rc-hermanek@seznam.cz.

Na této adrese zažádejte o podrobnější informace.

Pořádá: Rodinné centrum Heřmánek (Náves svobody 41, 779 00 Olomouc) ve spolupráci s Ke kořenům.

středa 10. května – čtvrtek 11. května

Hotel Flora

Odpady 21

17. ročník odborné konference zaměřené na aktuální otázky v oblasti odpadového hospodářství, zejména energetického využívání odpadů, recyklace, snižování zbytkového KO, spolupráce obcí, koncept oběhového hospodářství, aktivity re-use, Přihlášky na <http://www.fite.cz>.

Podrobný program: <http://www.msunion.cz/hlavni-aktivity/konference/odpady>.

Pořádají: členská organizace Sdružení pro rozvoj Moravskoslezského kraje - FITE a.s., Technické služby města Olomouce a Statutární město Olomouc.

pondělí 10. července – pátek 14. července

DPLP - Sluňákov Horka n. Moravou

Fotografujeme lužní les aneb fotografická dílna

v Domu přírody Litovelského Pomoraví

Pro koho: pro zájemce o tvůrčí fotografování od 15 let.

Ubytování / stravování: Centrum ekologických aktivit Sluňákov.

Organizátor: Dům dětí a mládeže Olomouc

Informace a přihlášky:

Ing. Vladimír Janek, 731 444 449, estetika@ddmolomouc.cz, www.ddmolomouc.cz/tabory.

Zde žádejte podrobné informace k dílně.

Pobytová fotografická dílna, tematicky zaměřená na lužní krajinu kolem Sluňákova v Horce nad Moravou. Dílna je určena zájemcům, kteří rádi fotografují, experimentují s obrazem a chtějí si rozšířit své dovednosti tvůrčího fotografování. Budeme tvořit v plenéru, připravovat fotografie pro tisk, budeme hledat duši krajiny. Dílna bude doplněna přednáškami s fotografickou tematikou. Vlastní fotoaparát podmínkou.

Na závěr dílny proběhne společná

výstava fotografií na Sluňákově (srpen, září 2017, s vernisáží v sobotu 26. 8. od 17 hodin v nízkoenergetickém domě)

a pak výstava v listopadu v Galerii DDM.

pátek 25. srpen – čtvrtek 31. srpen

DPLP – Sluňákov Horka n. Moravou

Bohemiae Rosa 2017 // Site - Body - Exploration

M í s t o - T ě l o - V ý z k u m

Mezinárodní plenérová dílna pro tanečníky a umělce, zkoumající vztahy mezi tělem, uměním a krajinou

Pod vedením: **Frank van de Ven (NL) a Miloš Šejn (CZ)**

Náplní programu je:

- MB - pohybový trénink (mysl/tělo, svaly/kosti)
- praxe a reflexe fyzického a mentálního tréninku
- chůze a bloudění, procházky potichu, poutnické a noční cesty
- rozličné způsoby poznávání těla, pohybu a krajiny
- zkoumání odlišných způsobů cítění prostoru a času
- záznamy chůze, kresby a texty ve vztahu k okamžitému kontaktu s okolím
- mentální topografie místa, mýtus, archaická mysl a genius loci
- geologie, archeologie a historie krajiny jako model sama sebe: vrstvy, vertikální vztahy a labyrinty

Profil účastníka:

pro umělce a pokročilé studenty, pracující v oblastech performance, tance, umění krajiny, sochařství, fotografie, architektury, divadla, vizuálního umění, biologie a přírodních věd.

Výběr účastníků bude vycházet z životopisu (c.v.) a motivačního dopisu.

Není nutný předchozí (taneční) trénink, ale dílna bude fyzicky náročná. Dobrý zdravotní stav je podmínkou.

Počet účastníků je limitován. Doporučujeme proto přihlásit se včas.

VÍCE INFORMACÍ www.bohemiaerosa.org. **Kontakt:** Kateřina Bilejová: bilejovak@jinonice.cuni.cz,

Frank van de Ven: frank.bwa@xs4all.nl, Miloš Šejn: milos@sejn.cz

[illegible]

**Státní fond životního prostředí
Ministerstvo životního prostředí
Statutární město Olomouc
Olomoucký kraj
Olomouc třídí odpad
Odbor životního prostředí Magistrátu města Olomouce
Biomac, dřevěné brikety, dřevěné pelety
Muzeum umění Olomouc**

TV MORAVA s. r. o.
Naše příroda
Listy
Atlant taxi
olomouc.cz
Český rozhlas Olomouc

Salon, Vesmír, 7.G, Osel cz., Ekologické bydlení.eu,

AKTUÁLNÍ INFORMACE O EDO 2017
www.slunakov.cz
skupina „Ekologické dny Olomouc“ na FB
a na Teletextu ČT1 rubrika Ekologie

[illegible]

EKOLOGICKÉ VEČERY 2017

Muzeum moderního umění – sál Divadlo hudby
www.slunakov.cz

14. 2. 18:00 úterý

Muzeum umění Olomouc, sál Divadlo hudby

Fraňo Sabbath Travěnc

Hranický kras a Hranická propast

Mluvit jen o Hranické propasti by byla nuda ☺. Proto se účastníci večera seznámí s okolím propasti, aby poznali toto úchvatné místo z hlediska vztahů v krajině. Zažijí malý exkurz do problematiky potápění a tak poznají, proč výzkum propasti tak dlouho trvá. Co je to hloubka -404 m? Délkově je to stejně jako vodorovná vzdálenost 404 m, což se zdá brnkačka, ale dolů, v čím dál tím větším tlaku okolí se vše tak dramaticky mění, že běžný člověk o tom nemá ani páru ☺. Takže to nebude jen oslava Krzysztofa Starnawského a jeho rekordu do -265 m (i když je to úctyhodný výkon), ani adorování ROV firmy GRALmarine zastoupené konstruktérem Bartłomiejem Gryndou s rekordem -404 m ze září minulého roku. Prostě o Hranickém krasu (HK) celkově, bezbolestně a účastníci si ani neuvedomí, že jsou vzdělaní v potápění, krasových jevech a povaze krajiny nedaleko od nich.

Fraňo Travěnc se snad už jako speleolog vykukl z nějaké jeskynní štěrbiny či pořádného stalagmitu v olomoucké porodnici v neděli dne 21. února 1954. Jeho 1. návštěva podzemí proběhla 30. dubna 1958 ve Zbrašovských aragonitových jeskyních (ZAJ). Průchod z Gallašova domu k Vodopádu na něj hluboce zapůsobil. Jen co by kamenem dohodil, se naproti na východním břehu řeky Bečvy šklebí mohutné ústí nejhlubší zatopené „důry“ na světě: Hranická propast. Tu spatřil Fraňo až na školním výletě roku 1967 a poprvé se do ní zanořil 8. května 1976 a zůstal jí věrný přes 40 let. Stal se zkušeným jeskynním potápěčem a instruktorem jeskynního potápění. Kromě profese počítačového programátora se živil jako střelmistr v n. p. Dopravní stavby Olomouc, závod Prostějov a později i soukromě a dále v profesích demolice, výškové práce, pracovní potápění, ohněstrůjce apod. Na stará kolena se ukryl do tepla Vědecké knihovny v Olomouci, středisko reformátování starých tisků, přesněji rozpadávajících se novin XIX. a počátku XX. století. Fraňo Travěnc je mezi jeskyňáři a potápěči znám spíše pod letitou přezdívkou Sabbath. Kromě hlubokých partií pod -110 m v Hranické propasti a několika málo úžin ve ZAJ, kam svých 188 cm s váhou něco přes metrák nepropasíroval, prolezl jako jediný na světě v HK všechno, z toho několikrát jako objevitel. Mimo to se po celou dobu zabývá historií výzkumu HK a jeho bibliografická databáze HK přesahuje 3.200 položek (a další stovky čekají na zpracování), sbírá knihy, časopisy, novinové články, prospekty, všechny pohlednice s jeskynní tematikou... Ač čistý amatér, své bohaté znalosti o HK publikuje jak v odborném, tak regionálním tisku, spolupracuje s geology, hydrogeology, geografy, s chiropterology („netopyřology“) a entomology. A to vše činí pro větší slávu Hranického krasu ;-).

22. 3. 18:00 středa

Muzeum umění Olomouc, sál Divadlo hudby

Jan Sychra

Velcí lupenonozí korýši:

Ohrožení poutníci v čase a prostoru střední Evropy.

Velcí lupenonozí korýši (žábbronožky, listonozi a škeblovky) patří k silně ohroženým živočichům, vázaným na periodické vody. Jejich biotopy se vyskytují především v aluviích větších řek, kde jsou negativně ovlivňovány jejich regulací a celkově nevhodným hospodařením v krajině. Minulé i současné rozšíření těchto živočichů tak do jisté míry odráží krajinné změny, které se u nás odehrály v průběhu posledních století. Jednotlivé druhy se v průběhu věků přizpůsobují nabídce dostupných biotopů a tak refugia pro některé z nich v současnosti představují např. polní rozlivy nebo vojenské újezdy. Díky celé řadě adaptací a strategií, jako jsou např. mechanismy šíření nebo přežívání v extrémních podmínkách jejich biotopů, tak dodnes tito živočichové putují naší krajinou.

Mgr. Jan Sychra, PhD. – lektor a kurátor zoologických sbírek na ÚBZ PřF MU. Věnuje se výzkumu bezobratlých ve stojatých vodách, především na rybnících a v různých typech mokřadů (rašeliníště, horské nádrže, polní rozlivy). Zabývá se sledováním vlivu ekologických faktorů a rybníčního hospodaření na společenstva litorálních bezobratlých a vodních ptáků, ekologií a faunistikou vybraných skupin vodních bezobratlých (brouci, ploštice, pijavice, velcí lupenonozí korýši), strategiemi jejich přežívání a managementem a ochranou jejich biotopů. Dalším předmětem zájmu je ornitologie. Kromě vodních ptáků se to týká

avifauny měst. Snaží se angažovat v ochraně přírody v ČR, mimo jiné výukou ochrannářských předmětů na ÚBZ. Podílí se na vedení exkurzí pro výuku i veřejnost.

5. 4. 18:00 středa

Muzeum umění Olomouc, sál Divadlo hudby

Hana Librová a hosté

Věrní a rozumní – O ekologické zpozdilosti

Václav Bělohradský, Josef Jařab, Lubor Kysučan, Tomáš Daněk.

Letos vyšla nová kniha Hany Librové s názvem „Věrní a rozumní: kapitoly o ekologické zpozdilosti“, která navazuje na úspěšné tituly „Pestří a zelení: kapitoly o dobrovolné skromnosti“ a „Vlažní a váhaví: kapitoly o ekologickém luxusu“. Autorka si klade otázku, proč v době pokračující devastace přírody klesá zájem o její ochranu. Jsou vinny sdělovací prostředky, nebo je naše hluchota vůči ekologickým problémům zakotvena v naší mentální výbavě, která se snaží nepříjemné skutečnosti vytěšňovat? Autorku zajímá, proč někteří lidé zůstávají přírodě věrní. Odpověď hledá v rovině sociologické, filozofické, psychologické a teologické. Kniha však čtenáře překvapí i nečekanou otázkou, proč vlastně přírodu chránit, když si poradí sama; není slabá, ale silná a krutá. Empirická část čtenáře přivádí mezi terénní ochránce přírody – ochránce dravých ptáků. Především však se zajímá o věrnost přírodě spočívající v ekologicky příznivé každodenní životní praxi, v malé spotřebě hmotných statků. Autorka se po deseti a třidvaceti letech vrací sociologickým výzkumem k „pestrým“. Žáci profesorky Librové, **Vojtěch Pelikán, Lucie Galčanová a Lukáš Kala** se zajímají o děti „pestrých“: zdědily skromný životní způsob rodičů? Kdo je vlastně v dnešním světě rozumný, a kdo zpozdilý? Ten, kdo s pokrčením ramen rezignuje, problémy přírody hodí za hlavu a věnuje se radostem, které může přinést život v umělém světě? Nebo kdo hledá prostřednictvím takzvaného environmentálního žalu katarzi, která může vyústit do aktivní ochrany přírody?.

Prof. RNDr. Hana Librová, CSc., se narodila v Brně (1943). Studovala biologii a sociologii. Krátce byla zaměstnána v Laboratoři pro výzkum řas ČSAV v Třeboni. Od roku 1968 učila na katedře sociologie brněnské filosofické fakulty metody sociologického výzkumu, demografii a později vedla kurzy věnující se sociologickým aspektům environmentálních otázek. Od roku 1997 je profesorkou sociologie a působí na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity, kde založila obor humanitní environmentalistika a Katedru environmentálních studií. Dlouhodobě se věnuje otázkám příznivého životního způsobu. Hana Librová vydala knihy: „Sociální potřeba a hodnota krajiny“ (1987), „Láska ke krajině“ (1988) a již zmíněnou trilogii publikací, které se zařadily mezi nejoblíbenější knihy s environmentální tematikou nejen u ochránců přírody, ale také u široké veřejnosti.

Prof. Václav Bělohradský se narodil v roce 1944 v Praze. Je významným a veřejně známým současným českým filosofem a sociologem. Je možno jej považovat za pokračovatele Jana Patočky. Vystudoval na FF UK v Praze češtinu, historii a filosofii. V roce 1970 po sovětské okupaci odešel do emigrace a působil postupně jako pedagog na Filozofickém institutu v Janově. Od roku 1990 byl profesorem politické sociologie na univerzitě v Terstu a profesorem na Fakultě sociálních věd UK v Praze.

Prof. PhDr. Josef Jařab, CSc., dr. h. c. se narodil roku 1937 v Kravařích. Český anglista, literární historik a teoretik, překladatel a bývalý senátor. Vystudoval anglistiku a rusistiku na Filozofické fakultě UP v Olomouci. Na Filozofické fakultě UP v Olomouci byl jmenován profesorem anglické a americké literatury; v období 1989-96 vykonával funkci rektora. Roku 1996 byl zvolen senátorem Parlamentu České republiky. Absolvoval několik studijních a vědeckých pobytů v USA, roku 1989 byl hostujícím profesorem na Harvardské univerzitě. Je autorem řady publikací, například: „Americká černošská próza – Obsah a pojetí pojmu na pozadí historického vývoje“, „American Poetry and Poets of Four Centuries“. Zabývá se dějinami americké literatury, zvláštní pozornost věnuje černošskému písemnictví a jeho místu v severoamerickém kulturním kontextu. Publikoval vědecké články, stati a studie v odborném tisku a knižně, velkou pozornost věnoval rovněž popularizaci svého oboru, činnosti recenzentské a ediční (Antologie americké literatury, spolueditor; komentovaný výbor Masky a tváře černé Ameriky, antologie současné americké poezie Dítě na skleníku).

Doc. PhDr. Lubor Kysučan, Ph.D., (1968). Klasický filolog, překladatel a historik, působí na Fakultě sociálních studií MU. Ve své odborné práci se zabývá dějinami latiny a latinské literatury, environmentálními dějinami starověkých civilizací a environmentálním myšlením v kontextu antické filozofie a náboženství. Jako pravověrný skeptik má problémy s organizovanými institucemi a masovými hnutími všeho druhu, svobodu a radost nalézá v přírodě, čtení i psaní knih a setkávání se s vnitřně svobodnými lidmi.

Mgr. Tomáš Daněk, Ph.D. (1974) je ekolog a environmentalista. Vystudoval Ochranu a tvorbu životního prostředí na PřF UP a Humanitní environmentalistiku na FSS MU. Doktorát získal pod vedením Zdeňka Neubauera, do jehož myšlenkového světa směl půl života podnikat výlety. Publikuje střídavě, protože se zdráhá přispívat k současné masivní inflaci písma, obrazu a s nimi i vědění. Vsází na povstávání poznání v osobním dialogu, proto většinu času věnuje studentům a přátelům, dříve též pořádání interdisciplinárních seminářů a konferencí. V

[illegible]

Muzeum umění Olomouc, sál Divadlo hudby

Camino Portugues očima poutníka přírodovědce

Mgr. Tomáš Krajča alias Canis Lupus – je doktorem na Katedře ekologie a životního prostředí na Přírodovědecké fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. V rámci svého doktorátu se zabývá výzkumem ekologických faktorů majících vliv na šíření vlka obecného v České republice. Je jedním z koordinátorů Vlčích hlídek a také předseda v ČSOP Cieszynianka. Kromě výzkumných projektů dělá lektora naučných programů a v rámci ČSOP, managementové zásahy v krajině. Rád fotografuje a jako poutník se od roku 2010 každoročně účastní pěší cesty z Českého Těšína do Czestochowy.

Muzeum umění Olomouc, sál Divadlo hudby

Jak se ubytovat v tropickém pralese

Prof. RNDr. Vojtěch Novotný, CSc. je tropický biolog, zakladatel terénní výzkumné stanice na Papui-Nové Guineji. Vystudoval Přírodovědeckou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci, pracuje v Biologickém centru AV ČR v Českých Budějovicích a na Jihočeské univerzitě. Zabývá se studiem biodiversity a ekologie tropických deštných lesů a ochranou tropické přírody.

Muzeum umění Olomouc, sál Divadlo hudby

Planeta Česko

Předpremiéra filmu o české přírodě

[illegible]

ukázal, že i v člověkem obhospodařované krajině lze objevit pestré přírodní bohatství. Autoři filmu natočili s pomocí přírodovědce Vlastimila Kostkana i záběry bobrů v Domu přírody Litovelského Pomoraví v Horce nad Moravou. Je to 26 let, když byl bobr v naší krajině vzácností a Vlastimil Kostkan byl účastníkem pokusu o jeho navrácení do naší přírody. Na večeru představí bobry jako jedinečná zvířata naší krajiny a zmíní se o problémech, které soužití člověka s nimi v současnosti přináší.

Marián Polák, MgA. Je absolventem FAMU v Praze v roce 2001, Katedra dokumentární tvorby. Člen Asociace režisérů a scénáristů. Pracuje zejména jako scénárista, kameraman, režisér a producent na volné noze. Byl také šéfredaktorem časopisu Příroda. Při společných projektech se stará o kameru. Patří k předním českým filmařům, kteří se dlouhodobě věnují natáčení přírody. Přesto bude tento film jeho celovečerním debutem. Důvodem je vysoký rozpočet. „Přírodopisný žánr je drahý, má srovnatelné rozpočty jako hrané filmy, a proto u nás dosud takto velký projekt nevznikl,“ vysvětluje producent Radim Procházka (Produkce Radim procházka).

Radim Procházka, (* 1975) Producent, režisér, pedagog. Absolvent katedry dokumentární tvorby FAMU, kde je nyní mentorem zahraničních studentů režie na FAMU International. Zaměřuje se na mezinárodní koprodukce a filmy debutujících režisérů. Jeho filmy získaly mnoho ocenění. Naposledy v loňském roce film Štěpána Altrichtera Schmitke České lvy za zvuk a hudbu. Na podzim 2017 uvedl do českých kin kromě „Planety Česko“ také dokumentární tragikomedii „Jmenuji se Hladový Bizon“ režiséra Pavla Jurdy. Jeho nejnovější režijní počín se jmenuje 50 % a věnuje se jako první u nás fenoménu on-line chatování o filmu. Film je součástí cyklu Arzenál, který produkoval a jenž Česká televize uvedla v premiéře na podzim 2016.

RNDr. Vlastimil Kostkan, PhD., vystudoval biologii a ekologii na přírodovědecké fakultě UP v Olomouci, několik let pracoval ve státní ochraně přírody a od roku 1990 do roku 2012 přednášel ekologii a ochranu přírody na Katedře ekologie a životního prostředí Přírodovědecké fakulty UP v Olomouci. Od roku 2010 pracuje ve vlastní soukromé firmě, která se zabývá posuzováním vlivů na přírodu, biologickému dozoru i různým průzkumům i vzděláváním odborné i laické veřejnosti v České republice i v zahraničí. Významnou část svého profesního života věnoval a stále věnuje bobrům - od jejich vysazení v roce 1991 až po současnou snahu předcházet škodám, které bobři působí. Je rovněž soudním znalcem v oboru ochrana přírody. V posledních letech spolupracoval jako odborný poradce na několika filmech. Nejdříve se podílel na několika filmech prostějovského dokumentaristy Ivana Stříteského a později spolupracoval i se zahraničními tvůrci. U nás byl v České televizi uváděn dvoudílný rakouský dokument „Dunaj - evropská Amazonka“ z roku 2012. Zatím jen v Německu byl uveden německý dokument „Die Elbe - Vom Riesengebirge zur Sächsischen Schweiz“ z roku 2014.

1. 12. 20:00 pátek

Muzeum umění Olomouc, sál Divadlo hudby

Koncert na závěr roku:

Marta Töpferová a Milokraj

Večer pro veřejnost k ukončení programu roku 2017.

Marta Töpferová je jednou z nejunikátnějších zpěvaček a skladatelek své generace. Dcera českých herců se narodila v Ostravě, a v roce 1987 emigrovala do Spojených států. V New Yorku se Martina hudba rychle vyvinula v pozoruhodný mix latinskoamerického folklóru s nespornými vlivy jejích českých kořenů. Spolupracovala a nahrávala s řadou významných muzikantů na hudební scéně v USA, Latinské Americe a Evropě. V roce 2012 se vrátila do Prahy, aby založila projekt s názvem Milokraj, který čerpá inspiraci převážně z moravského folklóru, ale i z hudby latinské Ameriky, Španělska a jejího života v New Yorku. Kromě autorských textů Marta zhudebnila básně Věry Provazníkové, Jana Zahradníčka a dalších. Tato nová hudba je navíc v rukou výtečných spoluhráčů. Milokraj byl nominován na cenu Anděl v kategorii World Music (2014) za své první CD a má za sebou koncerty po celé ČR, Německu, Anglii, Holandsku, Belgii, Maďarsku, Polsku a Rakousku. Hrál také v nezávislém filmu o pozdních letech legendárního flamenco kytaristy Sabicas, "Asesinado por el cielo" (Zavražděn nebem, 2009, New York, rež. Marc Beneria). Druhý film byl "Poslední cyklista" (2014, Česká republika, rež. Jiří Svoboda), dvoudílné drama odehrávající se během druhé světové války. Marta také zpívala a hrála ve španělské hře "Yerma" F.G.Lorcy v Jihočeském divadle v Českých Budějovicích v sezoně 2014-2015 (rež. Jiří Heřman). K vrcholu její kariéry patří koncerty v newyorské Blue Note, World Music Festivalu v Chicagu, londýnské Queen Elisabeth Hall, Jazz Festival Royale v Thajsku, Vienna Jazz Festival, Jazz Festival Hague, London Jazz Festival, The New Morning v Paříži, Forum 2000, kde zpívala pro Václava Havla, a mnoho dalších místech po celém světě. Dodnes vydala osm alb převážně autorské tvorby.

MILOKRAJ: MT: zpěv, skladby / **David Dorůžka:** kytara / Marcel Comendant: cimbál / **Stanislav Palúch:** housle / **Robert Ragan:** kontrabas.

www.martatopferova.com

Program v rámci oslav: Sluneční dům – Sluňákov: 10 let životadárné energie.

S PŘÍRODOU PRO VEŘEJNOST 2017

Živá archeologie v Domu přírody.

Dvouletý projekt s přizváním veřejnosti.

V roce 2014 byl v okolí nízkoenergetického domu realizován „Dům přírody Litovelského Pomoraví“. Vznikl na základě ideje Sluňákova a za finanční podpory AOPK ČR a EU. Jde o osobité zpracování a vznik drobné romantické komponované krajiny s uměleckými díly předních českých umělců (František Skála, Miloš Šejn, Miloslav Fekar a Marcel Hubáček). Park je ukázkou typických biotopů mezinárodně významného mokřadu CHKO Litovelské Pomoraví. Niva řeky Moravy je živelnou krajinou vznikající ze vzájemného míšení země a vody. Nad nimi se prohání líný vítr. Člověk a Živá archeologie“ přináší do krajiny oheň.

Zveme Vás na dva workshopy s Filipem Šrámkem.

pátek 19. května (sraz 16:00) – neděle 21. května

Stavba repliky hliněné středověké pece na pečení chleba

sobota 3. června (sraz 9:00) - neděle 4. června

Stavba hliněné pravěké výhně na odlévání bronzu

Informace k workshopům vedeným archeologem Filipem Šrámkem:

Účast omezena počtem 15 zájemců u chlebové pece a 10 zájemců u bronzové výhně.

Počátky workshopů jsou před hlavním vstupem do nízkoenergetického domu v Horce nad Moravou, workshop je plánovaný na celý víkend, spaní umožněno ve vlastních stanech v místě stavby. Podrobnější informace obdrží přihlášení účastníci workshopů.

Nutno se přihlásit předem s uvedením jména a kontaktů (email, mobil, adresa):

na jana.vyhnakova@slunakov.cz.

Filip Šrámek se narodil 4. 2. 1975. Byl zaměstnancem Archeologického centra v Olomouci a nyní pracuje v Národním památkovém ústavu - Územním odborném pracovišti Olomouc. Studoval německý jazyk na Pedagogické fakultě UP v Olomouci (státní závěrečná zkouška), dále obor archeologie na Slezské univerzitě v Opavě a obor archeologie na Masarykově univerzitě v Brně. Nyní pracuje na archeologickém výzkumu na lokalitě Denisova v Olomouci. Další praxi nabyl v rámci seminářů a workshopů v archeologických skanzenech a archeoparcích Modrá u Velehradu, Villa Nova Uhřínov, Archeopark Všestary, Mitterkirchen (Rakousko), Asparn (Rakousko), Hallein (Rakousko). Výsledky své práce konzultuje s předními českými odborníky na archeologii PhDr. Miloslavem Šmídem, Mgr. Radomírem Tichým, PhD., PhDr. Eduardem Drobejarem, CSc., Mgr. Pavlem Mošem. Podle fragmentů archeologických nálezů keramiky vyrábí přesné kopie pravěké keramiky pro výstavy a muzea. Ovládá technologii štípání pazourku a na workshopech a výukových seminářích toto pravěké umění výroby nástrojů předvádí studentům i veřejnosti. Absolvoval odborné konference na téma experimentální archeologie Rekonstrukce a experiment v archeologii v Deštném v Orlických horách pod vedením Mgr. Radomíra Tichého, PhD., a workshop na téma Pyrotechnická zařízení v pravěku vedený Mgr. Radomírem Tichým, PhD. v Archeoparku Všestary. V roce 1999 zkonstruoval repliku funkční vrtačky na neolitické kamenné nástroje do expozice pravěku pro muzeum v Přerově. V roce 2001 s kolegy zrealizoval výstavu - interaktivní archeologickou expozici „Lopatou a počítačem“ ve Vlastivědném muzeu v Olomouci. V r. 2001 byl hostem Českého rozhlasu Olomouc a hovořil v pořadu o experimentální archeologii pro laickou veřejnost. V roce 2001 postavil bronzářskou výheň na archeologické základně v Nemilanech, kde prováděl první metalurgické experimenty. V roce 2002 postavil funkční rekonstrukci keltské hrnčířské pece pro výpal keramiky pro ZŠ Dubany. V roce 2003 sestrojil funkční vrtačku na neolitické kamenné nástroje pro Skauty v Javoříčku. V roce 2011 v Kožušanech na soukromou zakázku postavil a provozoval keltskou pec pro tavbu železa s několika následnými tavbami železa z železné rudy, které dosud několikrát ročně probíhají. V roce 2012 a následně každoročně v rámci akce Slavnosti ohně v Muzeu Dražanské vrchoviny v Drahaně postavil a provozoval pec na odlévání bronzu s ukázkami odlévání bronzových dýk a seker a postupů a technologií bronzářského řemesla z doby před 4 tis. lety. Akce byly pro širokou veřejnost s hojnou návštěvností. Přímý přenos z akce byl přenášen rozhlasem a televizí a publikován v tisku. V roce 2015 pro Muzeum Dražanské vrchoviny v Drahaně postavil a provozoval germánskou pec pro tavbu železa. V rámci workshopů pro odborníky i laickou veřejnost zde proběhlo několik následných taveb železa z železné rudy. Bronzářskou výheň na odlévání replik bronzových nástrojů postavil a provozuje v Radějově na Hodonínsku. Pro studenty archeologie, odborníky i veřejnost zde provádí odlévání předmětů z bronzu do hliněných ručně

[illegible]

10:00 – 16:00

Den tvořivých rukou pro rodiče s dětmi v Domu přírody

18.00

Soví noc v Domu přírody

9.30

Kterak se bobři v Domu přírody usadili

13.00–17.00

Probouzení hory

16.30–18.30

Od zrníčka k pletýnce

Zahájení turistické sezóny v Litovli

18.00–21.00

[illegible]

Muzejní noc v Domu přírody

Stezka areálem s uměleckými díly Františka Skály, Miloše Šejna, Miloslava Fekara a Marcela Hubáčka. Začátek uvnitř informačního centra v nízkoenergetickém domu. Možnost vyrazit na stezku v době od 18 do 20 hodin. Při vycházce vstoupíte do Rajské Zahrady a Sluneční hory snů. Rodinné vstupné 50 Kč.

sobota 20. května

10.30 a 14.00

Dům přírody Litovelského Pomoraví (Sluňákov), Horka nad Moravou

Komentované prohlídky areálu Domu přírody

Zážitkové prohlídky areálu Domu přírody Litovelského Pomoraví. V rámci Zahájení turistické sezony v Olomouci. Vstup zdarma.

pátek 2. června

16.30–18.30

Dům přírody Litovelského Pomoraví Horka n. Moravou

Hravá prohlídka areálu Domu přírody Litovelského

Pomoraví Lektorovaný program pro rodiny s dětmi – seznámení s areálem Domu přírody Litovelského Pomoraví formou her a společného zkoumání. Přihlaste se na email: eva.kadlckova@slunakov.cz, tel. 585 154 882. Rodinné vstupné 100 Kč

sobota 3. června 2017

čas:

www.slunakov.cz

Informační středisko CHKO Litovelské Pomoraví – Šargoun (u Litovle)

Za včelkami do úlu

Aktivita pro rodiče a děti, o včelách s využitím expozice o včelařství. Rodinné vstupné 50 Kč.

22. července 2017

čas: www.slunakov.cz

Informační středisko CHKO Litovelské Pomoraví – Šargoun (u Litovle)

Léčivá Bylinka

Program pro rodiče a děti. Rodinné vstupné 50 Kč.

26. srpna 2017

9.30–21.00

Dům přírody Litovelského Pomoraví (Sluňákov), Horka nad Moravou

Sluneční dům – Sluňákov: 10 let životadárné energie.

Program pro veřejnost u příležitosti oslav 10 let od realizace nízkoenergetického domu:

9.30 Komentovaná prohlídka nově rekonstruované čistírny odpadních vod v Horce nad Moravou

10.30 Komentovaná prohlídka do vodní elektrárny v Horce nad Moravou

13:00 Den otevřených dveří v Domu přírody Litovelské Pomoraví

13:00 – 16:00

Vstup do Rajské zahrady Františka Skály a Sluneční hory Miloše Šejna

15:00

Bohemiae Rosa: ukázka práce mezinárodní umělecké dílny.

Živá archeologie:

ukázka experimentální archeologií vybudovaných pecí (chléb a bronz) s Filipem Šrámkem.

16:30 – 17:00

Vernisáž výtvarných prací školních dětí k nízkoenergetickému domu

a fotografické dílny DDM Vladimíra Janka.

Komentovaná ukázka nízkoenergetického domu

za účasti Projektu architektů (jejich dům získal Grand prix architektů).

17:00 – 19:00

Přednáška a beseda

Program v rámci oslav: Sluneční dům – Sluňákov: 10 let životadárné energie.

**Státní fond životního prostředí
Ministerstvo životního prostředí
Statutární město Olomouc
Olomoucký kraj**

Olomouc třídí odpad
Odbor životního prostředí Magistrátu města Olomouce
Biomac, dřevěné brikety, dřevěné pelety
Muzeum umění Olomouc

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI:

TV MORAVA s. r. o.

Naše příroda

Listy

Atlant taxi

olomouc.cz

Český rozhlas Olomouc

POZVÁNKU NA EDO UVEŘEJNILI:

Salon, Vesmír, 7.G, Osel.cz, Ekologickébydlení.eu

Přidejte se i Vy a připravte vlastní aktivity k Ekologickým dnům Olomouc.

Dejte nám vědět.

Přivítáme další finanční či jakoukoliv jinou podporu EDO a činnosti Sluňákova

AKTUÁLNÍ INFORMACE O EDO 2017

www.slunakov.cz

**skupina „Ekologické dny Olomouc“ na FB
a na Teletextu ČT1 rubrika Ekologie**

„Tento projekt je spolufinancován Státním fondem životního prostředí České republiky
na základě rozhodnutí ministra životního prostředí“

[illegible]